

Στις άλλες σελίδες

- ΕΛ ΣΑΛΒΑΝΤΟΡ
- ΠΟΡΕΙΕΣ ΑΓΑΠΗΣ
- ΕΡΓΑΤΙΚΑ
- ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ
- ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ ΤΗΣ «ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ»
- ΓΡΙΒΑΣ, «Χ» ΚΑΙ ΑΠΟΜΥΘΟΠΟΙΗΣΗ
- Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΚΟΜΝΗΝΟΥ

Ε' Επαρχιακή Συνδιάσκεψη ΕΔΕΚ ΠΑΦΟΥ

ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑ ΚΑΙ ΦΙΜΩΣΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ «ΜΟΝΟ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΜΑ»!

Την Κυριακή 11 του Γενάρη έγινε τελικά η Ε' Επαρχιακή Συνδιάσκεψη της ΕΔΕΚ Πάφου. Ακολουθώντας την γνωστή ταχτική της παρατυπής εκλογής αντιπροσώπων, της λασπολογίας και της φραξιονιστικής δουλειας ενάντια στην αριστερά, η κομματική γραφειοκρατία μετέτρεψε κι αυτή την εκδήλωση σε φιάσκο. Μέσα σ' ένα κλίμα τρομοκρατίας και απαγόρευσης της συζήτησης προγραμματίστηκε και πέτυχε τον αποκλεισμό δοκιμασμένων στελεχών της Πάφου από την ΕΕ βάζοντας έτσι άλλο ένα καρφι στο φέρετρο της ενδοκομματικής δημοκρατίας.

Η προσυνεδριακή δουλειά ήταν ανύπαρκτη. Τα έγγραφα της συνδιάσκεψης, που σύμφωνα με το καταστατικό επρεπε να δοθούν στη βάση για συζήτηση δυο μήνες πριν την συνδιάσκεψη δόθηκαν μόνο σε ελάχιστες ομάδες λίγες μέρες πριν. Η συνδιάσκεψη ορίστηκε αρχικά για την αρχή του Δεκέβρη, αναβλήθηκε για το τέλος του και αναβλήθηκε πάλι για τις 11 του Γενάρη. Ενω ήταν σχεδόν βέβαιη η αναβολή της ξανά για τις 25 του Γενάρη ξαφνικά εμφανίστηκε η είδηση στα ΝΕΑ ότι τελικά θα γινόταν στις 11 τρεις μόνο μέρες προηγούμενως! Η γραφειοκρατία καταφεύγει σε κάθε δυνατή μεθοδολογία για να πετύχει μια πλαστή πλειοψηφία και να αποφυγει τη συζήτηση για τις αυθαιρέσεις της.

ΜΟΝΙΜΗ ΚΡΙΣΗ

Η Επαρχιακή Οργάνωση της ΕΔΕΚ Πάφου βρίσκεται σε μόνιμη κρίση από την προηγούμενη συνδιάσκεψη. Η επιτροπή που εκλέχθηκε τότε δεν μπόρεσε στην πρώτη της συνεδρία να εκλέξει γραμματέα γιατί ισοψήφισαν οι Γ. Ομήρου και Τ. Γεωργιάδης. (3-3 και ένας απών). Ο Γ. Ομήρου και οι υποστηρικτές του ξέροντας τις απόψεις του από τον κατάλαβαν πως θα κέρδιζε ο Τ. Γεωργιάδης και ζήτησαν την παρέμβαση του Προέδρου του Κόμματος. Κάτω από τη πίεση του τελευταίου η ΕΕ αναγκάστηκε να δεχτεί τον Γ. Ομήρου σαν Γραμματέα και εξέλεξε τον Τ. Γεωργιάδη σαν Οργανωτικό Γραμματέα. Ακολούθησε η ποσαγωγή του Τ. Γεωργιάδη στην Κ.Ε. με την «κατηγόρια» ότι με το να δεχτεί

υποψηφιότητα για τη θέση του Ε.Γ. «εθετε σε κίνδυνο την ενότητα του κόμματος»! Επίσης καθαιρέθηκε ο Γραμματέας της Επιτροπής Πολής γιατί «τόλμησε» να ψηφίσει ενάντια στον Γ. Ομήρου.

Η καθαιρέση προκαλεί την αγανάκτηση τεσσάρων μελών της Ε.Ε. και ο Πρόεδρος του Κόμματος αναγκάζεται να ζητήσει την αποκατάσταση του Γραμματέα Πόλης αφαιρώντας του όμως το δικαίωμα συμμετοχής στην ΕΕ καταστρατηγώντας τη σαφή πρόνοια του καταστατικού.

Οι αδελφοί Ομήρου βάζουν συνεχώς προσκόμματα στην λειτουργία της Ε.Ε. και δρουν αυθαίρετα σκορπώντας την απογοήτευση στα στελέχη της Πάφου. Ένα μέλος της ΕΕ αγδιασμένο από την κατάσταση απουσιάζει μερικές φορές από συνεδρίες και η ΕΕ αναθέτει στον Γ. Ομήρου να τον δει και να συζητήσει τους λόγους των απουσιών του, η απόφαση μένει, όπως πάντα, στα χαρτιά.

Τέσσερα μέλη της ΕΕ και ο Γραμματέας Πόλης ανησυχώντας για την κατάσταση που δημιουργείται υποβάλλουν υπόμνημα προς τον Πρόεδρο του Κόμματος και ζητούν την καταστατική λειτουργία των σωμάτων. Τον συναντούν στις 7.11.1980 και τους υπόσχεται ότι κανένας δεν βρίσκεται υπό διωγμό, και ότι τα πράγματα θα διορθωθούν.

Την επομένη ο Πρόεδρος του Κόμματος συμμετέχει σε συνεδρία της ΕΕ Πάφου. Στην παρουσία του εκδιώκεται ο Γραμματέας Πόλης και ζη-

τείται η αποπομπή από την επιτροπή του μέλους που απουσίασε από μερικές συνεδριάσεις. Στην επομένη συνεδρία εξαναγκάζεται σε παραίτηση από την επιτροπή μετά από τηλεφώνημα στον ίδιο τον Πρόεδρο του κόμματος ο οποίος του ζητεί να παραιτηθεί. Εξω από την πόρτα περιμένει «ημέτερος» που παίρνει τη θέση του! Η νέα πλαστή πλειοψηφία της

ΕΕ θέτει τον σ. Τάκη Γεωργιάδη σε διαθεσιμότητα. Σε λίγες μέρες αποβάλλεται με την κατηγορία ότι πουλούσε «Σοσιαλιστική Εκφραση»! Ταυτόχρονα του αρνείται το δικαίωμα να εφεσιβάσει την απόφαση στην Επαρχιακή συνδιάσκεψη.

Η ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ

Η αλλοιωμένη ΕΕ μπορεί πια να πλαστογραφήσει

«επίσημα» την αντιπροσωπευση στη Συνδιάσκεψη. Δίνονται κάρτες αντιπροσώπου κατα βούληση και πλαστογραφεί τα μητρώα των ομάδων. Στον Γραμματέα της Επιτροπής Πόλης δίνεται κάρτα παρατηρητή. Το σκηνοέχει στηθεί για μια «κίνδυνη» συνδιάσκεψη.

Συνέχεια στη σελ. 8

Απειλούνται τα μεροκάματα ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ : ΖΟΦΕΡΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ Ανάγκη για νέες ριζικές λύσεις

Χρόνος που πέρασε προμηνύει - όπως μας πληροφορούν διάφορα μέσα μαζικής ενημέρωσης δυσάρεστες οικονομικές εξελίξεις. Το κράτος, οι συντεχνίες, οι εργοδοτικοί οργανισμοί και οι πιο πολλές εφημερίδες υιοθετούν μια ισοπεδωτική προσέγγιση στο ζήτημα, καλώντας το «λασ», όλες τις κοινωνικές τάξεις και στρώματα, να «σφίξουν τα κολάνια», να υποστούν θυσίες για χάρη της ανθεκτικότητας της οικονομίας, και κατ' επείχταση για χάρη του αγώνα που διεξάγει ο τόπος.

Ποια ήταν, όμως, η ροπή της οικονομίας μέσα στο χρόνο που πέρασε;

Σίγουρα η παγκόσμια οικονομική κρίση επηρέασε την ευθραστή κυπριακή οικονομία.

Η άνοδος στις τιμές των εισαγόμενων προϊόντων υποβοήθησε στην επιτάχυνση του ντόπου ρυθμού πληθωρισμού, αν και κάποιος δεν θα πρέπει να παραγνωρίζει και τους εσωτερικούς παράγοντες, όπως είναι τα μεγάλα ελλείμματα στους κρατικούς προϋπολογισμούς.

Ο προστατευτισμός της ΕΟΚ έβλαψε τις προοπτικές της ΕΟΚ, ενώ ο αυξημένος συναγωνισμός στις αραβικές αγορές δημιούργησε επιπρόσθετες δυσκολίες.

Μπροστα στις δυσκολίες των βασικών τομέων της οικονομίας - της γεωργίας και της βιομηχανίας - η κυβερνητική πολιτική στράφηκε προς δυο βασικές κατευθύνσεις. Τον περιορισμό του πληθωρισμού και τη μείωση του χάσματος στο εμπορικό ισοζύγιο πληρωμών.

Η ΑΝΤΙΠΛΗΘΩΡΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η προσπάθεια ήταν ομαδική και καθόλου αποτε-

ματική αν κρίνει κανείς τα αποτελέσματα. Έγινε προσπάθεια για αύξηση των κυβερνητικών εσόδων με τον γνωστό ανπλαικό τρόπο της έμμεσης φορολογίας. Η τεχνική τούτη είναι στην Βάση της αντιφατικής γιατί ενώ από τη μια αυξάνει τα κυβερνητικά έσοδα, ανεβάζει από την άλλη τις τιμές. Επιπρόσθετα το βάρος φορτώνεται συνολικά στις πλάτες των εργαζομένων.

Παράλληλα η κυβέρνηση επιδόθηκε σε μια περιοριστική νομισματική πολιτική που αντι να πιέζει τους επιδιωκόμενους στόχους, έπληξε μάλλον τους παραγωγικούς τομείς που τείνουν να είναι και οι περισσότεροι «αβέβαιοι» από τη σκοπιά των εμπορικών τραπεζών.

ΤΟ ΙΣΟΖΥΓΙΟ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

Η μεγάλη αύξηση στις εισαγωγές ήταν ίσως το μεγαλύτερο πρόβλημα σε τούτο τον τομέα. Η γενική εμπορική πολιτική της κυβέρνησης δεν επέτρεψε μεγάλες διαφοροποιήσεις στην αντιμετώπιση του προβλήματος. Σαν κύριο όπλο χρησιμοποιήθηκε η νομισματική πολιτική στην οποία έγινε αναφορά πιο πάνω.

Εχτος λοιπόν από τα δυο

μεγάλα προβλήματα που αναφέρθηκαν - τον πληθωρισμό και το χάσμα στο ισοζύγιο πληρωμών - παρουσίαστηκαν και μια σειρά από άλλες ανησυχητικές εξελίξεις. Γενικά η παραγωγική δραστηριότητα παρουσιάζει σοβαρή κάμψη. Οι βιομηχανικές επενδύσεις δεν βρίσκονται σε ικανοποιητικά επίπεδα, η τεχνολογική άνοδος είναι εξααιρετικά περιορισμένη, η εξαγωγική δραστηριότητα δεν είναι ικανοποιητική.

Σαν αποτέλεσμα ο κύριος εργαζόμενος βρίσκεται για πρώτη φορά μπροστα στο φάσμα της ανεργίας.

Το ενδεχόμενο τούτο πρέπει να απασχολεί ιδιαίτερα τους συντεχνιακούς ηγέτες. Διαφορετικά δεν εξηγείται η στάση της ηγεσίας της ΠΕΟ που καλεί τους εργαζόμενους να προσαρμοσούν τα αιτήματα τους στην άνοδο της παραγωγικότητας και εξαιρεί τους εργοδότες σαν πολυ «προοδευτικούς».

Τι μπορεί λοιπόν κάποιος να περιμένει μέσα στο 1981;

Όλες οι ενδείξεις πειθούν πως η κάμψη θα συνεχιστεί.

Πιθανότατα θα έχουμε μια επιτάχυνση του πληθωρισμού που θα δημιουργεί συνεχώς οξυνομένη αστάθεια μέσα στην οικονομία. Το σύνθημα για την υιοθέτηση μιας πολιτικής τιμωρισμού δεν εξυπηρετεί κανένα άλλο σκοπό παρα τη παγίωση των μισθών. Γιατί, ενώ είναι σχετικά απλό να ελεγχτεί η άνοδος στα μεροκάματα, είναι σχεδόν αδύνατο να ελεγχτούν οι τιμές μέσα στα πλαίσια του

Συνέχεια στη σελ. 5

ΕΛ ΣΑΛΒΑΝΤΟΡ: Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΠΡΟΧΩΡΕΙ

Όπως συνέβη και συμβαίνει σε πολλές χώρες του τρίτου κόσμου έτσι και στο Ελ Σαλβατορ μια αμερικανοκίνητη χούντα καταδυναστεύει το σαλβατοριανό λαό προς όφελος του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Το μεγαλύτερο μέρος της βιομηχανικής και γεωργικής παραγωγής ανήκει σε αμερικανούς αστούς. Οι κυβερνήσεις των ΕΠΑ και του Ελ Σαλβατορ χρησιμοποιούν βάρβαρα μέσα καταδυναστεύσης του λαού προκειμένου να συνεχίσουν την κυριαρχία και τον έλεγχο των πόρων της.

Η κατανομή πλούτου στο Ελ Σαλβατορ έχει ως εξής: 60% της γης ανήκει στο 2% του πληθυσμού, 20% της γης ανήκει σε 8% του πληθυσμού, και 20% της γης ανήκει σε 90% του πληθυσμού. Εν τω μεταξύ 58% του λαού έχουν 3 και 1/3 λίρες τον μήνα μόνο διαθέσιμα λεφτά. Η ανεργία ήταν 5,1% το 1961 και 25% το 1979. Απο το διαθέσιμο εργατικό δυναμικό μόνο 16% έχουν δουλειά όλο τον χρόνο. Αποτέλεσμα είναι ο Σαλβατοριανός λαός να μην μπορεί ούτε τις βασικές του ανάγκες να καλύψει, όπως φαγητό, ρουχισμός και στέγη. 74% των παιδιών κάτω από 5 χρόνων πεθαίνουν απο αποβιταμίνωση. Μισα απο τα νεογέννητα πεθαίνουν απο αποβιταμίνωση ή άλλες ασθένειες πριν τα πρώτα τους γενέθλια. Υπάρχουν συνήθως λιγότερο απο 3 γιατροί για 10,000 άτομα. Ο αναλφαβητισμός είναι 40% στις πόλεις και 60% στην ύπαιθρο.

Αυτες οι απαισίες συνθήκες οδήγησαν τον Σαλβατοριανό λαό σε ιστορία αγώνων εναντίον όλων των αντιδραστικών καθεστώτων που στηρίζονται απο τις ΕΠΑ.

Το 1932 ένα επαναστατικό ξεσηκωμά έφερε σε κίνδυνο την κυβέρνηση. Αμέσως Αμερικάνικα και Καναδικα πλοία στάθηκαν στις ακτές έτοιμα να αποβιβάσουν στρατεύματα για να βοηθήσουν τον στρατό να κτυπήσει την εξέγερση. Στο ξεσηκωμά 30,000 Ινδιάνοι αγρότες δολοφονήθηκαν.

Το 1944 μια γενική απεργία έφερε τέλος στην δικτατορία του Μαρτίνετ. Αμέσως μετα ένα πραξικόπημα των πλουσίων γεοκτημόνων επαναφέρη στρατιωτικο καθεστώς. Μετα απ' αυτο οι εργάτες κατέβηκαν σε άλλη γενική απεργία για να αποτινάξουν και αυτο τον ζυγο, όμως απέτυχαν με αποτέλεσμα να ακολουθήσουν μαζικές δολοφονίες εις βάρος τους.

Το 1947 μια προσπάθεια των εργατών να οργανωθούν σε συντεχνίες είχε σαν αποτέλεσμα οι ηγέτες να συλληφθούν και να εκτελεστούν. Το 1957 οι εργάτες πάλι αποπειράθηκαν να οργανωθούν σε συντεχνίες αλλά είχαν το ίδιο τέλος.

Το 1950-60 με την εγκαθίδρυση της Κεντρικής Αμερικανικής κοινής αγοράς αυξήθηκε πολύ η βιομηχανία. Οι εργάτες κατάφεραν να οργανωθούν σε συντεχνίες. Το συντεχνιακό κίνημα δυνάμωσε αρκετά. Το 1979 διάφορες συντεχνίες απο διάφορες βιομηχανίες ηλεκτρικών οργάνων απεργία και έκοψαν το ηλεκτρικό ρεύμα σε όλη την χώρα για 46 ώρες. Η κυβέρνηση αναγκάστηκε να ικανοποιήσει τα αιτήματα των απεργών. Μέσα

στο 79 επαναστατικές οργανώσεις άρχισαν να αναπτύσσονται και αργότερα να οπλιζονται. Οι διαδηλώσεις άρχισαν να γίνονται μαζικές και πολιτικά αιτήματα προωθούνταν όπως ελευθερία πολιτικών κρατουμένων κλπ. Επίσης καταλήψεις εκκλησιών και άλλων δημοσίων κτιρίων ακολούθησαν. Στο ύπαιθρο αγρότες οργάνωσαν ομάδες για να αντιμετωπίσουν επιθέσεις δεξιών, συνήθως έμμισθων των πλουσίων γεοκτημόνων.

Τελικά τίποτε δεν μπορούσε να σταματήσει τον αγανακτισμένο λαό και το στρατιωτικό καθεστώς του Κάρλος Χουμπέρτο Ρομέρο που άρχισε να κινδυνεύει. Οι ΕΠΑ φοβήθηκαν μήπως και συμβη ότι και στην Νικαράγουα και προώθησαν την αντικατάσταση της παλις κυβέρνησης με στρατιωτικούς και μέλη του Χριστιανικού δημοκρατικού κόμματος οι οποίοι υποσχέθηκαν ότι θα κάνουν υποχωρήσεις προς τον λαό. Μετα απο λίγο ο λαός κατάλαβε ότι η νέα χούντα ήταν το ίδιο αισχρή όπως η προκάτοχος της. Μετα απο αυτο ένα ανέβασμα των εξεγέρσεων ακολουθεί και επίσης το ανέβασμα της στρατιωτικής βοήθειας στην χούντα απο τις ΕΠΑ με αποτέλεσμα ένα αντιιμπεριαλιστικό ρεύμα να δημιουργηθεί μέσα στο Ελ Σαλβατορ και να αυξάνεται συνεχώς.

Η Ουάσιγκτων πολύ θάθελε να μπορούσε να επέμβει αλλά είναι δύσκολο να πείσει τον κόσμο για ένα νέο Βιετνάμ. Ηδη στο κάλεσμα του Κάρτερ για εγγραφή στον στρατό 25% των καλούμενων αρνήθηκαν να παρουσιαστούν ασχέτως ότι η ποινή είναι 5 χρόνια φυλακή και \$10,000 πρόστιμο. Αυτη την στιγμή οι ΕΠΑ δίνουν στην Σαλβατοριανή χούντα οπλα και πυρομαχικά, εκπαιδεύουν τον στρατό και την αστυνομία της, αμερικάνοι στρατιωτικοί σύμβουλοι είναι στο Ελ Σαλβατορ, ως επίσης και αμερικάνικες στρατιωτικές δυνάμεις έχουν ήδη λάβει μέρος εναντίον εξεγέρσεων. Η Ουάσιγκτων προσπαθεί να οργανώσει τούς διάφορους στρατούς των γύρω δικτατορικών καθεστώτων όπως Οντούρες και Γουατεμάλα για να κινήθουν εναντίον του Σαλβατοριανού λαού σε ώρα ανάγκης. Ηδη Ονδουρικά στρατεύματα έχουν πάρει μέρος σε σφαγές αγροτικού πληθυσμού συμπεριλαμβανομένων γυναικών και παιδιών. Επίσης η Ουάσιγκτων προπαθεί να δημιουργήσει στρατιωτική δύναμη κρούσεως με στόχο την Καραβαϊκή και Κεντρική Αμερική απο στρατεύματα φιλοαμερικάνικων κυβερνήσεων.

Αντίθετα με την Ουάσιγκτων ο Φιτέλ Κάστρο μιλώντας

σε ενάμιση εκατομμύριο Κουβανούς την πρωτομαγιά του 1980 καταδίκασε την Ουάσιγκτων για την δημιουργία στρατιωτικής δύναμης κρούσεως με/ στόχο την Καραβαϊκή και τις κλιμακωμένες στρατιωτικές κινήσεις μέσα στην περιοχή αυτή. Είπε ότι «σαφώς στρέφονται ενάντια στην Κεντρική Αμερική και Καραβαϊκή». Συνεχίζοντας είπε ότι η κατάσταση ιδιαίτερα στο Ελ Σαλβατορ «απαιτεί την πλατύτερη διεθνή υποστήριξη για παρεμπόδιση των Ιμπεριαλιστών». Ανακοίνωσε σχέδια για την ενίσχυση των πολιτοφυλακών και προετοιμασίες για την αντιμετώπιση ενός γενικού ναυτικού αποκλεισμού, όπως και τυχόν Αμερικάνικη επίθεση λόγω της συμπαράστασης της Κούβας με τις επαναστάσεις στην Κεντρική Αμερική.

Αντιπρόσωπος της κυβέρνησης του Εκουαδορ επαναλαμβάνοντας σχόλιο που έχουν συχνά εκφράσει Κουβανέζοι ηγέτες, προειδοποίησε ότι μια Αμερικάνικη επέμβαση θα προκαλούσε ένα νέο Βιετνάμ. Είπε ότι ο Εκουαδοριανός λαός, όπως και οι άλλοι λαοί της Καραβαϊκής και Λατινικής Αμερικής θα δράσει για να αποτρέψει την υλοποίηση ενός τέτοιου Αμερικάνικου σχεδίου. («Παρίκάδα» επίσημο όργανο των Σαντινίστας την 26η Ιουνίου το 80).

Απαντώντας σε μία ερώτηση για το ενδεχόμενο μιας Αμερικανόπνευστης Ειρηνωτικής δύναμης στο Ελ Σαλβατορ ο Νικαραγουανός υπουργός εξωτερικών είπε ότι ελπίζει να μην μπει στον πειρασμό ο πρόεδρος Κάρτερ να κάνει κάτι τέτοιο, πολύ περισσότερο να μην διατάξει μια άμεση επέμβαση στο Ελ Σαλβατορ. Για μας αυτο θα ήταν σαν επίθεση στον ίδιο μας τον εαυτό, γιατί είμαστε αναπόσπαστο κομμάτι της Λατινικής Αμερικής. Σαν συνέβαινε κάτι τέτοιο θα δημιουργούσε μια έγκρηξη στην πολιτική πάλη της Λατινικής Αμερικής.

Στις ΕΠΑ υποστηρικτες του δικαιώματος του Σαλβατοριανού λαού για την αυτοδιάθεση του δείχνουν την συμπαράσταση τους με πικετοφορίες, διαδηλώσεις και άλλες εκδηλώσεις με τα αιτήματα ΟΧΙ στην στράτευση, ΟΧΙ στον πόλεμο, έξω οι ΕΠΑ απο το Ελ Σαλβατορ.

Τον Γενάρη του 80 έγιναν στο Ελ Σαλβατορ μαζικές κινητοποιήσεις ενάντια στην χούντα, όταν 300,000 διαδηλωτες βγήκαν στους δρόμους να διαμαρτυρηθούν για το καθεστώς και να υποστηρίξουν τα οικονομικο-κοινωνικά δικαιώματα των αγροτών. Η διαδήλωση οργανώθηκε απο το CRM το οποίο έχει προκύψει απο την ένωση τριών επαναστατικών οργανώσεων,

κάτι παρόμοιο με τις τρεις τάσεις που οργάνωσαν το μέτωπο των Σαντινίστας, που οδήγησε στην νίκη της Νικαραγουανής επανάστασης το 1979. Κάθε μια από αυτές τις οργανώσεις διατηρα τον δικό σχηματισμό και ηγεσία και η κάθε μια ελέγχει συνεχνίες, οργανώσεις αγροτών συνεχνίες δασκάλων, μαθητες γυμνασίων και πανεπιστημίων.

Το Κομμουνιστικό κόμμα στην αρχη υποστήριζε την χούντα γιατί είχε υποσχεθεί υποχωρήσεις. Μετα όμως όταν είδαν ότι πλέον ο κόσμος είχε εξεγερθεί ότι η χούντα συνέχιζε την καταπίεση και όταν οι επαναστατικές οργανώσεις τους πίεσαν αναγκάστηκαν να αποσύρουν την υποστήριξη τους και να ακολουθήσουν τους επαναστάτες.

Στις 22 του Γενάρη 80 μια μαζική κινητοποίηση εργατών κτυπήθηκε απο τον στρατό και την αστυνομία με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 200 διαδηλωτες και να πληγωθούν άλλοι 300. Μετα απο αυτο αριστερες οργανώσεις οργάνωσαν 24ωρη απεργία σε ενδειξη διαμαρτυρίας και η οποία παρέλυσε όλη την χώρα.

Λίγο αργότερα ένωση όλων των μαζικών οργανώσεων που συμμετέχουν στον αγώνα ενάντια στο καθεστώς σχημάτισαν το Δημοκρατικό επαναστατικό μέτωπο και το οποίο δήλωσε ότι ακολουθεί την γραμμή του CRM. Αυτο το μέτωπο είναι ο εκφραστής της πλειοψηφίας στο Ελ Σαλβατορ.

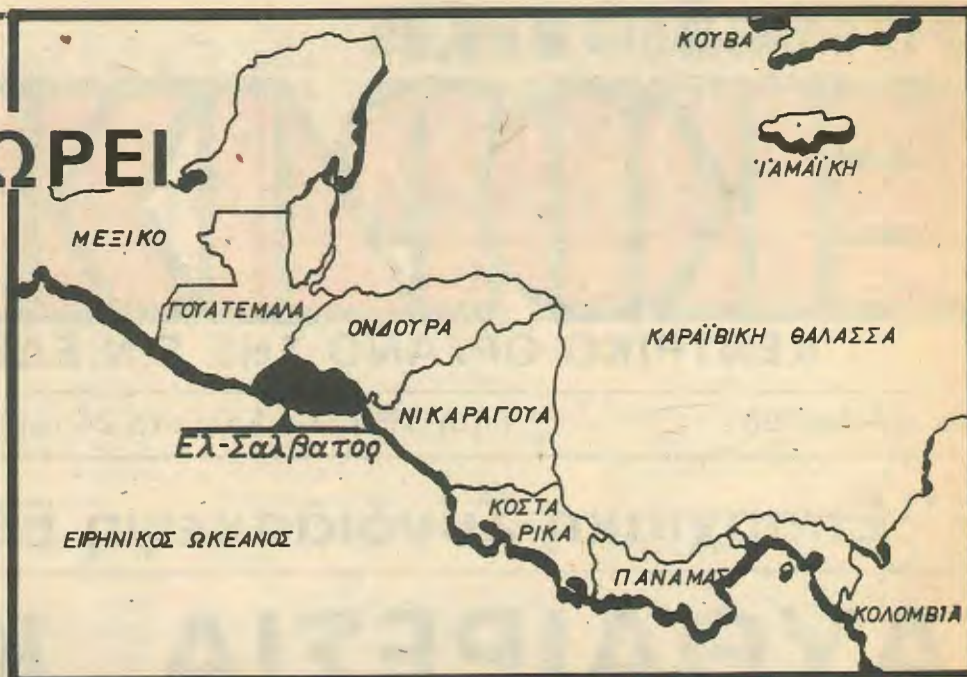
Σκοπος του όταν ανεβει στην εξουσία είναι να κρατικοποιήσει τις τράπεζες, το εξωτερικό εμπόριο, τις εταιρείες ηλεκτρισμού και πετρελαίου απαλλοτριώση των μονοπολιακών εταιριών στην βιομηχανία, εμπόριο και υπηρεσίες. Αφαίρεση της γης απο τους γαιοκτήμονες και διαμοίραση της στους αγρότες που δουλεύουν σ' αυτήν. Εγκαθίδρυση νέου συστήματος φόρων ώστε να μην βαρύνονται οι εργάτες. Δημιουργία θέσεων ώστε να σταματήσει η ανεργία. Ρύθμιση των μισθών σύμφωνα με το κόστος ζωής. Ελάττωση των τιμών για βασικά αγαθά και υπηρεσίες. Δωρεα Ιατρική περίθαλψη, δωρεα παιδεία και αναψυχή. Κτίσιμο σπιτιών με χαμηλό νοίκι. Προώθηση κοινωνικών δραστηριοτήτων.

Στις 24,25 Ιουνίου μια πολιτική απεργία παράλυσε την χώρα. Τα αιτήματα ήταν πρώτο να πείσει ο στρατιωτικός νόμος που καλύπτει την καταπίεση και εκμετάλλευση του λαού και τα εγκλήματα της δεξιάς και δεύτερο να απελευθερωθούν οι πολιτικοί κρατούμενοι.

Στην απεργία 100,000 βιομηχανικοί εργάτες 30,000 δάσκαλοι και περισσότεροι απο 100,000 εργάτες γης ακινητοποιησαν το 80 με 90% της οικονομίας. Ένα άλλο επεισόδιο συνέβη τον Γενάρη του 80 όταν ο Κάρτερ ανακοίνωσε στρατιωτική βοήθεια στην χούντα, ο αρχιεπίσκοπος του Ελ Σαλβατορ Ρομέρο έστειλε γράμμα στον Κάρτερ λέγοντας του εαν πραγματικά ενδιαφέρεται για τα ανθρώπινα δικαιώματα όπως λέει δεν έπρεπε να στέλλει στρατιωτική βοήθεια στην χούντα και επίσης οι ΕΠΑ δρώντας έμμεσα ή αμεσα με στρατιωτικές οικονομικές και διπλωματικές πιέσεις οι οποίες καταπιέζουν τον Σαλβατοριανό λαό. Στις 24 του Μάρτη ο Αρχιεπίσκοπος δολοφονήθηκε απο δεξιούς την ώρα που έδινε λειτουργία. 200,000 διαδηλωτες διαμαρτυρήθηκαν για την δολοφονία του. Εν τω μεταξύ μεγάλο μέρος της εκκλησίας έχει ταχτεί δίπλα στον ένοπλο αγώνα εναντίον της χούντας.

Στις 13,14 και 15 Αυγούστου σε γενική απεργία 60 με 70% της βιομηχανίας σταμάτησε να δουλεύει. Ο στρατός σκότωσε ηγέτες των απεργών. Την ίδια ώρα επαναστατικές δυνάμεις κατέλαβαν λαϊκές συνοικίες αν και πολεμικά ελικόπτερα έβριχαν πυρα εναντίον τους. Μεγάλοι δρόμοι που ενώνουν τις κύριες πόλεις περάσανε στον έλεγχο των επαναστατικών δυνάμεων. Επίσης μεγάλο μέρος του Σαλβατοριανού λαού, έλαβε μέρος στις επιχειρήσεις οπλισμένοι με κληνετικά και άλλα όπλα. Αυτη η απεργία αύξησε την αυτοπεποίθηση των μαζών. Όπως και εδω δεν έλειψε ο ρόλος της Ουάσιγκτων όταν Αμερικανοί στρατιώτες ντυμένοι σε στολές του Σαλβατοριανού στρατού συμμετείχαν σε στρατιωτικές επιχειρήσεις εναντίον των απεργών.

Ηγέτες του Δημοκρατικού επαναστατικού μετώπου δήλωσε ότι αν οι ΕΠΑ κάνουν το λάθος να δημιουργήσουν ένα βρώμικο πόλεμο, όπως έκαναν στο Βιετνάμ τότε γυναίκες, παιδιά και ενήλικες θα πολεμήσουν. Η μόνη λύση στην εθνική κρίση είναι η ένοπλη επανάσταση, η οποία δεν είναι μια πράξη εκδίκησης αλλά αγώνας για δίκαιο και απελευθερωτικό μετασχηματισμό. Η νίκη των Σαντινίστας άνοιξε μια νέα εποχή της επανάστασης στην Λατινική Αμερική. Έχουμε εμπλουτίσει τις γνώσεις μας απο τον αγώνα τους. Βλέπουμε την Σαλβατοριανή επανάσταση σαν μέρος της επανάστασης στην Λατινική Αμερική και ιδιαίτερα συνεισφορά για την απελευθέρωση όλων των λαών της γης.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΝΑ ΦΡΑΞΟΥΜΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΣΤΟ ΜΑΥΡΟ ΦΑΣΙΣΜΟ

«Ο ΤΟΥΡΚΟΣ είναι τραχύς και αδιάλλαχτος, ΕΚ ΦΥΣΕΩΣ σκληρός και ΕΞ ΕΝΣΤΙΚΤΟΥ ωμος. Είναι μεθοδικός στα σχέδια του, πείσμων στις επιδιώξεις του και άτεγκτος στην υλοποίηση των στόχων του. Οποιοσδήποτε έχει να κάνει με τον Τούρκο δεν πρέπει να αγνοεί τα πιο πάνω ΣΥΜΦΥΤΑ χαρακτηριστικά του» (Σημερινή 14.1.81, τα κεφαλαία δικά μου)

Έβγαλαν λοιπόν για καλά τη μάσκα. Κέρδισαν ότι ήταν να κερδίσουν με την κοινωνική κριτική βοηθούμενοι από την αντιλαϊκή πολιτική της κυβέρνησης Κυπριανού σε μια εποχή παγκόσμιας οικονομικής κρίσης.

Τώρα πλησίασαν οι εκλογές. Ναυάγησαν σχεδόν οι συνομιλίες παρα τις νέες υποχωρήσεις των Ελληνοκυπρίων αστών που προώθησαν και χειροκρότησαν.

Άλλαξαν λοιπόν το τροπάριο και τόνισαν στα γνωστά αντικομμουνιστικά σωβινιστικά συνθήματα. Δεν έχουν άλλη ιδεολογία. Το κοινωνικό τους σύστημα είναι χρεωκοπημένο και σαπημένο.

Δώστου λοιπόν εθνικιστικό συναισθηματισμό. Δώστου μεσαιωνικό σκοταδισμό.

Μα το απόσπασμα του πιο πάνω άρθρου του Σάββα Ιακωβίδη ξεπερνά κάθε όριο. Ξεπερνά τα μαθήματα Εθνικής Ηθικής Διαπαιδαγώγησης (ΕΗΔ) στο χουντοκρατούμενο στρατό (1967-74) και θυμίζει χιτλερικό φασισμό.

Γιατί ο Χιτλερικός φασισμός βασίστηκε στην ίδια ρατσιστική ιδεολογία με την οποία είναι διαποτισμένο το άρθρο της Σημερινής.

Στην ιδεολογία των ενστικτών, στην ιδεολογία των κληρονομικών χαρακτηριστικών των λαών, στην ιδεολογία των εκ φύσεως ανώτερων και κατώτερων φυλών, και των βάρβαρων κι ευγενικών λαών.

Ελπίζουν πως μ' αυτή την ιδεολογία θα κερδίσουν την υποστήριξη των Κυπριακών μαζών που έχουν εξοργιστεί από τα χτυπήματα που δέχεται το βιοτικό τους επίπεδο κι έχουν απογοητευτεί από την επαναλαμβανόμενη χρεωκοπία των συνομιλιών και την «αδιαλλαξία» της Τουρκικής και Τ/κυπριακής αστικής τάξης.

Οι καιροί είναι δύσκολοι κι επικίνδυνοι. Για να μιλούμε με τέτοια άτσαλη αλαζονεία 6 μόνο χρόνια μετά το πραξικόπημά και την εισβολή αυτοί που υπόθαλψαν τον διαχωρισμό των Ε/κυπρίων και Τ/κυπρίων βοηθώντας τη διχοτόμηση, για να ξεθάβουν άφοβα τα γνωστά ολέθρια τους συνθήματα τόσο σύντομα κάτι δεν πάει καλά.

Η ταξική συνεργασία και η ανάδειξη στην εξουσία της δεξιάς κυβέρνησης Κυπριανού με την υποστήριξη της ηγεσίας του ΑΚΕΛ και της ΕΔΕΚ τους έδωσε το προβάδισμα της αντιπολίτευσης και τους έβγαλε από το βάραθρο της ανυποληψίας που τους έριξε ο λαός μετά το 74.

Τώρα ανασυντάσσονται κι επιτίθενται θέλοντας να τσιμεντώσουν τα τείχη που έχτισαν μεταξύ των δυο κοινοτήτων.

Το ίδιο κάνει στο βορρα κι η Τουρκοκυπριακή αστική τάξη ξεθάβοντας τα σωβινιστικά συνθήματα για τους βάρβαρους Γκιαούρηδες.

Η εργατική τάξη στο βορρα και το νότο πρέπει να αντισταθεί. Τα περιθώρια στενεύουν. Η μόνη μας σωτηρία είναι η υλοποίηση του κοινού αντιιμπεριαλιστικού-αντικαπιταλιστικού μετώπου Ε/κυπρίων και Τ/κυπρίων εργαζομένων ενάντια στην εκμετάλλευση και την καταπίεση. Με τις συνομιλίες των αστών δεν λύνεται το Κυπριακό εθνικό πρόβλημα. Με τις συμμαχίες με τους αστούς δεν λύνονται τα οικονομικά προβλήματα του λαού. Το πείραμα Κυπριανού απέτυχε. Αντι να πλήξει το Συναγερμο και τους φασίστες τους επέτρεψε να ανασάνουν, να δυναμώσουν και ν' αντεπιτεθούν. Ένα νέο λαϊκό μέτωπο μια νέα «πατριωτική» δεξιά κυβέρνηση θα τους δυναμώσει ακόμα περισσότερο και θα τους φέρει πιο κοντά στην εξουσία. Το τι αναμένει το εργατικό κίνημα σε μια τέτοια περίπτωση δεν είναι δύσκολο να προβλέψει κανένας.

Δεν θα χτυπηθούν μόνο οι εργατικές κατακτήσεις και το βιοτικό μας επίπεδο.

Με τη φασιστική, ρατσιστική τους, ιδεολογία θα κλείσουν για καλά οι πόρτες της επαναπροσέγγισης και της διαβίωσης των δυο κοινοτήτων σε μια ενιαία ειρηνική Σοσιαλιστική Κύπρο. Η εργατική τάξη θα τους φράξει το δρόμο.

ΕΠΑ ΚΑΙ ΣΑΛΒΑΝΤΟΡ

Ένα ντοκουμέντο του State Department που έφθασε τυχαία στη δημοσιότητα, είναι απόλυτα αποδεικτικό των σχεδίων των ΕΠΑ για το Σαλβαντορ.

Το ντοκουμέντο αυτό δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά στο δελτίο Νο 2 Ελ Σαλβαντορ - Συναγερμος που εκδίδεται από το σύνδεσμο υποστήριξης του λαού του Σαλβαντορ στις ΕΠΑ.

Πιο κάτω δίνουμε τα πιο βασικά στοιχεία.

1. Ενέργειες οι οποίες τείνουν να καλυτερεύσουν την πολιτική και οικονομική κατάσταση στο Σαλβαντορ για να μεγαλώσουν τις πιθανότητες επιβίωσης της Χούντας.
2. Μέτρα για να καλυτερεύσουν και να προστατεύσουν τη «νομιμότητα» και το διεθνές κύρος του καθεστώτος.
3. Την ενίσχυση των αντεπαναστατικών δυνατοτήτων των ενόπλων δυνάμεων του Σαλβαντορ.
4. Κατάσχεση σχεδίων (desiposte) των ΕΠΑ για ν' αντιμετωπισθεί πιθανή deterioration της κατάστασης στη περιοχή.
5. Μέτρα τα οποία να τείνουν στην εξασφάλιση συνεχούς υποστήριξης του αμερικανικού κογκρέσου και της κοινής γνώμης στη πολιτική της διοίκησης σ' ότι αφορά το καθεστώς του Σαλβαντορ, με διασυνδέσεις με το τόπο, τα οποία να στοχεύουν στην υλοποίηση αυτού του στόχου.

Τα σημεία 3 και 4 σημαίνουν όπως αναφέρεται στο κείμενο εκτενέστερα:

* Καλυτέρευση της στρατιωτικής υποδομής με σκοπό τη προστασία των αστικών και επαρχιακών επικοινωνιών έτσι ώστε να μπορεί να δοθεί υποστήριξη στις μάχες και για να κινούνται πιο γρήγορα τα Σαλβατοριανά στρατεύματα.

* Δημιουργία γραμμών ανεφοδιασμού και στοκ όπλων για το στρατό σε συνεργασία με τους συμμάχους στη περιοχή αλλά και εκτός του δυτικού ημισφαιρίου (Ευρώπη).

* Συμβουλευτική βοήθεια στη στρατιωτική διοίκηση σε επίπεδο τακτικής και στρατηγικής.

* Καλυτέρευση της επικοινωνίας και ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ του στρατού και των παραστρατιωτικών ομάδων της Γουατεμάλας του Σαλβαντορ και Ονδούρας.

* Διάθεση πληροφοριών που μαζεύονται από τις αμερικανικές υπηρεσίες πληροφοριών σε σχέση με το Σαλβαντορ, στις στρατιωτικές αρχές του Σαλβαντορ.

Για την περίπτωση που η κατάσταση χειροτερεύει για την χούντα προνοείται:

* Πολιτική και διπλωματική πρωτοβουλία για να καλυφθεί πιθανή στρατιωτική παρέμβαση των Ε.Π.Α. αν αυτό ήταν αναγκαίο για τη διατήρηση του παρόντος καθεστώτος (στο Σαλβαντορ).

* Σχέδια επιχειρήσεων για πιθανή στρατιωτική παρέμβαση στο Σαλβαντορ και στη Γουατεμάλα.

* Υπολογισμοί των εξόδων, σε ανθρώπινες ζωές, και χρονική διάρκεια, και για τη περίπτωση ασύμφωνων συγκρούσεων όσο και συμφερτικών.

* Υπολογισμός του βαθμού ετοιμότητας των αμερικανικών μονάδων επέμβασης στη περιοχή.

* Ετοιμασία σχεδίων εκταχού ανάγκης για τη περίπτωση που θα χρειασθεί αποδιοργάνωση τυχόν γραμμών ανεφοδιασμού από την Κούβα και τη Νικαράουα.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΣΤΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Πολλές φορές θα αναρωτηθήκατε τι λέγεται στα σχολεία όταν κατά τη διάρκεια του μαθήματος θίγονται θέματα πολιτικού περιεχομένου. Όπως είναι γνωστό, η πολιτικοποίηση κρατιέται έξω από τα σχολεία με αποτέλεσμα να υπάρχει μόνο ένας πολύ μικρός αριθμός πολιτικοποιημένων ή κομματικοποιημένων μαθητών. Το σχολείο σαν όργανο των αστών κάνει μια τέτοια πολιτική διαπαιδαγώγηση στους μαθητές ώστε αυτοί βγαίνοντας στη κοινωνία να γίνουν νομοταγείς πολίτες της υπάρχουσας «δημοκρατίας», ανίκανοι να αντισταθούν στην εκμετάλλευση. Και πραγματικά έχουν τόσο καταφέρει να αποξενώσουν τους μαθητές από τη πολιτικοποίηση και τη κομματικοποίηση ώστε μόνη τους ευκαιρία να ακούσουν ή να μάθουν κάτι να είναι τα μαθήματα των Νέων Ελληνικών, της Πολιτικής Αγωγής, της Ιστορίας, ακόμα και των Θρησκευτικών. Τι λέγεται όμως στους μαθητές κατά τη διάρκεια αυτών των μαθημάτων;

Φιλολόγος καθηγητής παραδίδοντας δοκίμιο περι δημοκρατίας αναλύει στους μαθητές το εξής απόσπασμα του δοκιμίου: «Επειδή οι λαοί (εννοεί αυτούς που δεν έχουν δημοκρατία - σημ. δική μου) σαν ιστορικές μονάδες χαρακτηρίζονται από τη πλειοψηφία τους ή - στο πρακτικό επίπεδο - εστώ κι από τη σχετική πλειοψηφία, σε περίπτωση τέτοια (δηλ. όταν δεν υπάρχει δημοκρατία - σημ. δική μου) πρέπει να αναρωτιώμαστε μήπως υστερεί κάτι στην ίδια την ωριμότητα των λαών αυτών. Μήπως δεν έχει συμπληρωθεί η διαδρομή που θα τους έκανε άξιους της δημοκρατίας;» Και ο καθηγητής πάνω σ' αυτό προσθέτει και λέει: «Οι Αγγλοι αρνούσαν να μας δώσουν την ανεξαρτησία μας επειδή έβλεπαν πως δεν ήμασταν αρκετά ώριμοι να αυτοκυβερνηθούμε ή δεν έδιναν ανεξαρτησία σε λαούς άλλων αποικιών επειδή έβλεπαν πως δεν ήταν ώριμοι αρκετά για δημοκρατία».

Ο ίδιος καθηγητής σε ανάλυση κειμένου του Θουκυδίδη συμφωνεί με μαθήτριά ότι αν οι άνθρωποι θέλουν βία να υπακούσουν στους δημοκρατικούς νόμους (δημοκρατικοί ή όχι είναι ασήμαντο) τότε βία θα έχουν.

Σ' αυτές τις περιπτώσεις και σ' άλλες που θα ακολουθήσουν φαίνεται καθαρά πως αν δεν υπάρχουν συνειδητοποιημένοι μαθητές που να τις αντικρούσουν, οι απόψεις αυτές θα θεωρηθούν ορθές από τους υπόλοιπους μαθητές. Και συνεχίζω:

Σχολικό βιβλίο θρησκευτικών το οποίο διδάσκει στην εκκλησία του Γυμνασίου, στο κεφάλαιο «κριτική θεώρηση των ανθρωπιστικών κινήσεων» λέει: «Την ίδια κατεύθυνση ακολούθησε και ο λεγόμενος ανθρωπισμός των οικονομικών συστημάτων (Κ. Μαρξ). Για να επικρατήσει ο πραγματικός ανθρωπισμός, λέγει ο Μαρξ, πρέπει να επιβληθεί η δικτατορία του προλεταριάτου. Ετσι όμως καταπνίγεται η ελευθερία και αυτοτέλεια της προσωπικότητας και επικρατεί η απανθρωπία. Μήπως αυτό δεν είναι προπαγάνδα της παιδείας μας εναντίον του Μαρξισμού; Πως τώρα να εξηγήσεις στους μαθητές πως όλα αυτά είναι διαστρεφύσεις και πως εσκεμμένα διδάσκονται στα σχολεία για να προδιαθέσουν τους μαθητές εναντίον κάθε κομμουνιστικής ιδέας. Και γίνεται ακόμα πιο δύσκολο όταν ο καθηγητής συμφωνεί με την αποψη του βιβλίου.

Πολλά λέγονται και στο μάθημα της πολιτικής αγωγής. Καθηγήτρια φιλόλογος αφού με δυο-τρεις λέξεις εξετάζει όλα τα πολιτεύματα καταλήγει: «Και εφόσον ολοι πρέπει να συμφωνούμε πως το δημοκρατικό πολίτευμα είναι το πιο σωστό ως εξετάσουμε τα πλεονεκτήματα του». (Δημοκρατικό πολίτευμα

εννοεί ασφαλώς τις υπάρχουσες αστικές δικτατορίες που είναι καλυμμένες κάτω από την ονομασία «Δημοκρατία». Όταν μαθήτριά αντικρούει την αποψη αυτή λέγοντας πως κατά τη γνώμη της το κομμουνιστικό πολίτευμα είναι το πιο σωστό η καθηγήτριά απαντά: «Δεν είμαστε εδώ για να εξετάσουμε τον κομμουνισμό, αλλά τα πλεονεκτήματα της δημοκρατίας μας». Αυτό δείχνει πολύ καλά πόσο εγκωμιάζεται η «δημοκρατία» μας κάτι που κατά τη γνώμη μου, είναι πλήση εγκωφάλου.

Άλλο φαινόμενο που παρουσιάζεται συχνά στα σχολεία είναι η αρνηση ορισμένων καθηγητών να σχολιάζονται στη τάξη τρέχοντα γεγονότα της Κύπρου. Αυτό συμβαίνει επειδή με αυτά τα γεγονότα (π.χ. σύλληψη οκτώ νεαρών για τοποθέτηση βομβών σε χωράφια, συνεργατισμός ΞΕ-ΚΤΕ κ.λ.π.) έχουν άμεση σχέση αρρωστημένοι πολιτικοί θεσμοί. Και εξηγούμαι παραδειγματικά.

Κατά τη διάρκεια μαθήματος της Ιστορίας καθηγητής αναφέρεται στις διάφορες διακρίσεις δικαιωμάτων του πολίτη (17ος αιώνας), όπου καταδικάζεται κάθε σύλληψη πολιτή από την αστυνομία χωρίς να υπάρχουν επαρκή στοιχεία ή δίωξη πολιτών για τις πολιτικές τους πεποιθήσεις. Όταν μαθητές προσταθούν να συνδέουν αυτά με τις τελευταίες συλλήψεις των οκτώ πολιτών στη Λευκωσία, ο καθηγητής αρνείται να το συζητήσει.

Θα τελειώσω με συμβουλή Γυμνασιάρχη προς τους μαθητές όταν αυτοί αμφισβητούν το συστημα της παιδείας μας: «ΑΝ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΕΙΣΑΣΤΕ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΥΜΒΙΒΑΖΕΣΤΕ ΜΕ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ».

Χριστίνα
Μαθήτριά

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Στόχος του άρθρου αυτού ήταν να δώσει απλώς μερικά δείγματα της προπαγάνδας του αστικού κράτους μέσα στα σχολεία. Είναι αναγκαίο στο μέλλον να αναλυθεί, το μαθητικό κίνημα Κύπρου, οι προοπτικές και οι τρόποι εργασίας του.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΤΗΝ ΕΚΦΡΑΣΗ

Πήραμε απο καιρο την επιστολή της συντρόφισσας Λένιας που δημοσιεύουμε πικρά και καθυστερημένα και απολογούμαστε. Αυτό έγινε λόγω πολλών ύλης στα προηγούμενα φύλλα μια και δεν χάνει την επικαιρότητα της.

Το σ. ποιητή ΒΑΜΟΥΝΙ θα παρουσιάσουμε στο επόμενο φύλλο.

Αγαπητοί Σύντροφοι,

Νάμαι κι πάλι απο το Παρίσι. Αυτή τη φορά δεν σας γράφω για τις...Κύπριες γυναίκες. Πολύ χάρηκα για την έρευνα που κάνατε. Περιμένω με ανυπομονησία να την δω. Σας στέλλω ένα άρθρο που μετάφρασα απο την εφημερίδα Le Monde. Μπορεί να σας ενδιαφέρει.

Σας γράφω επίσης για εν σύντροφο εδώ, ποιητή του Τρίτου Κόσμου ο οποίος αφού έμαθε για την εφημερίδα μας είχε τη καλωσύνη να μας δώσει ένα απο τα ποιήματα του για την εφημερίδα.

Σας στέλλω το ποίημα La Riposte (Αντεπίθεση) υπογραμμένο απο τον ίδιο. Αν έχετε χώρο να το δημοσιεύετε όλο θα χαρή πολύ αν όχι τότε οι δέκα τουλάχιστον τελευταίες γραμμές για μένα προσωπικά λένε πολλά. Εσείς τι λέτε; Θα μπορούσατε να τις μεταφράσετε για να πάρουν κι όλοι οι σύντροφοι μια ιδέα για τον νέο μας σύντροφο;

Σας ευχαριστώ και σας χαιρετώ Η συντρόφισσα Λένια.

ΑΝΙΣΟΜΙΣΘΙΑ

Η Isabelle Vichniac σ' ένα άρθρο της στη εφημερίδα Le Monde στις 13 του Νοβέμβρη 1980 έγραφε απο τη Γενεύη:

«Οι γυναίκες που δουλεύουν στις αγροτικές ζώνες των χωριών και αναπτύσσονται (en developpement) είναι βουτηγμένες, όπως γράφει ο κύριος Fianas Blanchard, διευθυντής του Παγκόσμιου Γραφείου Εργασίας (BIT) «στη χειρότερη κατάσταση που μπορεί να υπάρξει». Παράγοντας 50% των τροφίμων στο Τρίτο Κόσμο, δεν υποφέρουν λιγότερο, λέει μια έρευνα του BIT, μιας φανερης διακρίσης.

Δεν είναι μια καταπιεσμένη μειονότητα, μα κάπου 300 εκατομμύρια εργαζομένων γυναικών. Οι παραπάνω είναι αγράμματες, κι δεν έχουν δικαίωμα παρα μόνο στη πιο μικρή μερίδα του οικογενειακού φαγητού κι στις λιγότερες ιατρικές φροντίδες 73% αυτών των εργαζομένων γυναικών στη Ασία, δουλεύουν στη γεωργία, 9 γυναίκες στις 10 σ' ορισμένες αφρικανικές περιφέρειες κι μια μεγάλη ποσότητα στη Λατινική Αμερική.

Η μέρα τους μπορεί να είναι 15 ωρες δουλειας, πράγμα που δεν τις απαλλάσσει απο τις φροντίδες των παιδιών, το κουβάλημα απο τα χαράματα του νερού κι των καυσίμων κι το ετοίμασμα των φαγητών. Πραγματοποιούν τη γεωργική δουλειά την πιο δύσκολη κι την πιο άγονη, όπως τη μεταφορά κι το σκόρπισμα της κοπριάς. Γενικά δεν έχουν δικαίωμα παρα μόνο στα εργαλεία τα πιο στοιχειώδη, αντίθετα απο τους άνδρες που έχουν στην διάθεση τους τα ζώα κι τα εργαλεία πιο τελειοποιημένα.

Εκτος των άλλων, οι εργαζόμενες στη γεωργία δουλεύουν με βάση ένα «οικογενιακό συμβόλαιο» ο μισθος δίνεται πάντα

στον άνδρα, παρόλο που είναι η γυναίκα που αναλαμβάνει την ευθύνη του αρχηγού οικογενείας. Μέσα στις κοινωνίες όπου οι γυναίκες είναι απομονωμένες, τις εκμεταλλεύονται κατ' οίκον, όπου εκτος των συνηθισμένων δουλειών, χτυπούν το ρύζι κι μεγαλώνουν τα πουλερικά.

Για να δώση ένα τέλος σ' αυτή την αδικία το BIT προβλέπει διάφορα μέτρα, το κυριότερο είναι να κάνη να αναγνωριστεί η αξία της δουλειας των γυναικών στη επαρχία. Αυτό επιβάλλεται διότι επι πλέον, οι γυναίκες είναι αποκλεισμένες απο τα προγράμματα ανάπτυξης σε πολλές χώρες του Τρίτου Κόσμου, όπου ούτε καν είναι γραμμένες στις στατιστικές εργασίας.

Κατα το BIT, καμια θεμελιώδη αλλαγή δεν μπορεί να γίνει χωρίς τη συμμετοχή των γυναικών και χωρίς ένα ίσο μοίρασμα της δουλειας κι των ευθυνών μεταξύ συζύγων. Οι γυναίκες στις αγροτικές ζώνες έπρεπε, πάντα για το BIT, να έχουν στη διάθεση τους, τεχνικά μέσα που θα τους μειώνε τη δυσκολία της δουλειας. Υπηρεσίες οικογενειακής βοήθειας πρέπει να δημιουργηθούν.

Το BIT άρχισε στη Αφρική τις μελέτες προς αυτο το αποτέλεσμα στα χωρία κι δημοσιεύει τα αποτελέσματα σε δημοσιεύματα κι συνδιαλέξεις. Το πρόβλημα προβλήθηκε στη συνδιάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για τη γυναίκα που έγινε στη Κοπεγχάγη αυτο το καλοκαίρι.

Η μελέτη του BIT συμπεραίνει ότι «τελικά στις γυναίκες τις ίδιες εναπόκειται το να μαζέψουν τις δυνάμεις τους για να μην μπορέσει πια κανένας να αγνοήσει τα δικαιώματα τους.» Αν αυτο ήταν δυνατό.....»

Παρίσι 2.12.80

ΤΑ ΕΙΠΕ Η Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ

Σ' όλη την Κύπρο ακούμε για την Πορεία Αγάπης που χαρακτηρίζεται σαν η Μεγάλη Πορεία.

Τα πάνω και οι ανακοινώσεις συνθηματολογούν ότι η πορεία γίνεται για να δοθούν ίσες ευκαιρίες μόρφωσης για όλους.

Εκείνο που μας κάνει εντύπωση είναι ότι στην πορεία που είναι για ίσες ευκαιρίες στην Παιδεία μετέχουν ο Πρόεδρος Κυπριακού, οι υπουργοί του, όλη σχεδόν η κυβερνητική μηχανή. Και διερρωτώμαστε. Γιατι η κυβέρνηση και η άρχουσα τάξη που εκπροσωπει, δεν φτιάχνουν μια κατάσταση για ίσες ευκαιρίες για όλους στην Παιδεία. Ποιους θέλει η κυβέρνηση να πραγματοποιήσουν τις ίσες ευκαιρίες;

Είναι ανάγκη αυτή η δημαγωγία; Αφου μπορεί η κυβέρνηση να πραγματοποιήσει τις ίσες ευκαιρίες στην Παιδεία τι ανάγκη υπάρχει να περπατήσει ο λαός;

ΟΙ ΑΣΚΟΥΜΕΝΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΣΕ ΑΠΕΡΓΙΑ

Μετα απο μια συνέντευξη που είχαμε με την επιτροπή του Συνδέσμου ασκουμένων Γενικών Ιατρών Κύπρου (ΣΑΓΙΚ) μας εξέθεσαν τα προβλήματα τους και τους λόγους της απεργίας.

«Ο ΣΑΓΙΚ απεφάσισε την κήρυξη επ' αορίστου απεργίας ύστερα απο την πλήρη αδιαφορία που επέδειξαν οι αρμόδιοι στα χρονίζοντα προβλήματα μας. Απο πολυ καιρο προσπαθήσαμε να προωθήσουμε τα αιτήματά μας με συνατήσεις με αρμόδιους υγειονομικούς λειτουργούς και με τον Υπουργο Υγείας αλλά καμία προώθηση των αιτημάτων μας δεν έγινε και έμειναν όλα λωγία και υποσχέσεις. Τα βασικότερα προβλήματα μας είναι η μισθοδοσία και το εκπαιδευτικό. Διορίζομαστε σαν ασκούμενοι γιατροι με το επίδομα £120 μηνιαίως με όλες τις περικοπες και κρατήσεις γίνονται £108 χωρίς να υπόκειται σε οποιαδήποτε αύξηση ή τιμαριθμική αναπροσαρμογή. Πρώτο μας αίτημα ήταν κατα αρχή να υπάρχει μισθος κι όχι επίδομα για τους ασκούμενους γιατροους.

Ζητήσαμε σαν μισθο το 85% του πρώτου διορισμένου Γιατροου των £250 περίπου δηλ. £200.

Το αίτημα μας αυτο απορρήφθηκε και ζητούμε αύξηση τουλάχιστο το 50% του τωρινου επιδόματος. Οι υπερωρίες να πληρώνονται και επίσης το 35% του τιμαριθμικού ανάλογα με την αύξηση του κόστους ζωής».

Διότι με την αύξηση του κόστους ζωής αυτο το ποσο αρκει μόνο για τις βασικές ανάγκες.

Η κυβέρνηση μας έχει προτείνει 20% αύξηση που δεν είναι τίποτα. Οσο αφορά το εκπαιδευτικό πιστεύουμε ότι σαν ασκούμενοι γιατροι ποτε δεν υπήρξε ή λειτουργήσε ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα.

Οι πρακτικές εισηγήσεις που ζητούμε απο το Υπουργείο Υγείας είναι:

1) Να οριστεί κατα τμήματα γιατρός υπεύθυνος εκπαιδύσεως έτσι ώστε να μπορεί να ασχοληθεί με τις τυχον ερωτήσεις, προβλήματα των ασκουμένων γιατροων.

Ομάδα άπεργών ασκουμένων γιατρών με πίκτες έξω από τό Γενικό Νοσοκομείο.

2) Να γίνεται ένας εκπαιδευτικός γύρος την εβδομάδα εκτος απο τον καθημερινον και να γίνεται συζήτηση για κάθε άρρωστο.

3) Να γίνεται τουλάχιστο μια φορά την βδομάδα συζήτηση για μια περίπτωση.

4) Πρακτικά μαθήματα για ειδικά μηχανήματα και ειδικες μεθόδους.

5) Λειτουργεία της βιβλιοθήκης και βιβλιογραφική ενημέρωση, που τώρα χρησιμοποιείται σαν αίθουσα συνεδριάσεων.

Είμαστε 48 ασκούμενοι γιατροι σ' όλη την Κύπρο, ενω υπάρχουν 51 θέσεις. Η πρόσληψη γίνεται κατα τριμηνία κι έτσι δεν πληρούντε οι θέσεις. Ζητούμε η πρόσληψη να γίνεται ανα μήνα. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν 40 άνεργοι γιατροι που περιμένουν να κάνουν την άσκηση τους, το βασικότερο όμως πρόβλημα είναι με τα την άσκηση οι ιατρικές υπηρεσίες δεν απορροφουν τους γιατροους. Ετσι τώρα υπάρχουν 50 άνεργοι ασκούμενοι γιατροι, και οι διορισμοι γίνονται περίπου 5-6 το χρόνο.

Ζητούμε να προσλαμβάνονται περισσότεροι και με αυστηρη προτεραιότητα κι όχι με αξιοκρατία.

Τα επι μέρους προβλήματα, είναι για τις γυναίκες γιατροους

κατα την εγκυμοσύνη, ζητούμε οι δύο μήνες να μη συμπεριληφθουν στην άδεια. Και η ψυχιατρική εκπαίδευση να είναι προαιρετική.

Επίσης ζητούμε να λειτουργήσουν ορισμένα τμήματα στα διάφορα Νοσοκομεία για τους ασκούμενους γιατροους, τα οποία δεν λειτουργουν λόγω του ότι χρειάζεται να υπάρξει οργανική θέση δηλαδή ένας ειδικος γιατρος πράγμα που δεν γίνεται.

Τελειώνοντας τονίζουμε ότι στον αγώνα μας υπάρχει σύμπνοια, το θέμα είναι ζωτικότερο, είμαστε ενωμένοι και θα νικήσουμε».

Η Σ.Ε. υποστηρίζει τον αγώνα των ασκουμένων γιατροων που μετα απο πολύχρονες σπουδες αμοιβονται μ' αυτο το εξευτελιστικο ποσο. Τα σημαντικότερα προβλήματα είναι εκείνα της εκπαίδευσης και του διορισμου των γιατροων στην κρατική υπηρεσία, όπου ξέρουμε τα προβλήματα που υπάρχουν στα Νοσοκομεία μας απο την έλλειψη προσωπικού που δημιουργουν την ανευθυνότητα και τη ταλαιπωρία των αρρώστων.

Η όλη υπόθεση αποτελεί ένα ακόμα παράδειγμα της μηδανινής σημασίας που δίνει το αστικό κράτος στην υγεία του λαου.

ΠΟΡΕΙΕΣ ΑΓΑΠΗΣ

Φτάνει πια η κοροϊδία

Έγινε και φέτος η Παγκύπρια Πορεία Αγάπης Μακαρίου Γ'. Για ένα ολόκληρο μήνα περίπου βομβαρδίζομασταν με μεγαλόστομες διακηρύξεις, δηλώσεις και καλέσματα για συμμετοχή στην Πορεία. Οι συνηθισμένες, μπαγιατίκες πια εκφράσεις στόλιζαν τις εφημερίδες! «Ο Μακάριος ζει», «Πιστοι στο δρόμο του Μακαρίου» και παρόμοια.

Φυσικά θα ήταν εντελώς αδιανόητο για τους αρμόδιους να αφήσουν έξω, απο όλο αφο το πανηγύρι και το μαθητόκοσμο. Μα είναι ποτε δυνατόν; Αφου «για χάρη της προόδου-του» γίνονται όλα αφα. Ετσι μετέτρεψαν για άλλη μια φορά τους μαθητες/τριες σε λαχειοπώλες και τους έστειλαν να πουλήσουν τους λαχνους της Πορείας. Το χάπι όλοι το ξέρουμε: «Η Πορεία Αγάπης γίνεται για να μαζεφτούν λεφτα που θα δοθούν σε άπορους και πρόσφυγες μαθητες» μαζί με το σύνθημα

«Ισες ευκαιρίες μόρφωσης για όλους»

Μα επιτέλους κύριοι, για πόσο καιρο ακόμα θα μας κοροϊδέβετε; Μπορουν να υπάρξουν ίσες ευκαιρίες μόρφωσης για όλους με μια Πορεία Αγάπης το χρόνο και τις λίγες ψωροχιλιάδες που μαζέβετε για να κτίσετε 2-3 ινστιτούτα ή με το να δίνετε λίγα ψίχουλα σε μερικους άπορους μαθητες κάθε χρόνο; Μπορείτε ή μάλλον έχετε το θάρρος να μας πείτε κατα πόσον μειώθηκε το ποσοστο των μαθητων/τριων που δεν έχουν την οικονομική ευχέρεια να αποκτήσουν ανώτερη μόρφωση, που δουλεύουν για να βγάλουν λίγα λεφτα για το φροντιστήριο και που εγκαταλείπουν το σχολείο απλως και μόνο επειδη δεν έχουν να πληρώσουν τα διδάκτρα; Θα μας πείτε βέβαια πως για σας σημασία έχει ο σκοπος. Δεν το αμφισβητούμε ούτε προς στιγμή. Γιατι η σκληρη αλή-

θεια είναι μια.

Πως ποτε δεν ενδιαφερηθήκατε για το αν θα υπάρξουν ίσες ευκαιρίες μόρφωσης για όλους. Γι' αφο δεν δίνετε δεκάρα. Αν πραγματικά πιστεύατε πως κάθε νέος πρέπει να έχει όλες της ευκαιρίες να μορφωθεί θα καταργούσατε το θεομο των διδάκτρων επιτρέποντας την δωρεαν μόρφωση, θα ιδρύατε πανεπιστήμιο στη Κύπρο και θα κρατικοποιούσατε όλα τα ιδιωτικά σχολεία που υπάρχουν και μορφώνουν τα παιδιά της καλης κοινωνίας.

Και δυστυχως δεν είσατε μόνοι σας. Ακόμα κι αφτες οι ηγεσίες των παραδοσιακων αριστερων κομμάτων τόσο του ΑΚΕΛ όσο και της ΕΔΕΚ σας συναγωνίζονται. Συναγωνίζονται για το ποιος θα φανει πιο Μακαριακος απο τον άλλο και το ποιος θα γαρνιρίσει με Μακάριο οποιαδήποτε λύση του Κυπριακου. Φοίβος

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΑΠΟΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΤΙΚΕΣ ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

Μια γρήγορη επανατοποθέτηση-αυτοκριτική

Σε διάφορα σημειώματα που δημοσιεύτηκαν στη «ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ» και στα «ΝΕΑ» (μερικά απ' αυτά αναδημοσιεύτηκαν στο βιβλίο «ΚΡΙΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ - 1976 - 1980») προσπάθησα να περιγράψω να αναλύσω και να κριτικάρω το φαινόμενο της διεξόδου του αμερικάνικου τρόπου ζωής στις χώρες της περιφέρειας γενικά και στην Κύπρο ειδικότερα.

Τα σημειώματα αυτά τόνιζαν το γεγονός ότι ο πολιτιστικός ιμπεριαλισμός και η διεξόδου του αμερικάνικου τρόπου ζωής είναι μια συνειδητή προσπάθεια του Ιμπεριαλιστικού κεφαλαίου για να αποπροσανατολίσει τους λαούς της περιφέρειας να τους αλλοτριώσει, να τους αφήσει πολιτιστικά μετέωρους και χωρίς ρίζες να τους υποβιάσει σε πηθικίζοντες και σε αντιγραφείς χωρίς δική τους πνοή δημιουργίας. Κάνοντας τους έτσι εύκολη λεία στα σχέδια εξανδραποδισμού, κατάκτησης και οικονομικής πολιτικής και στρατιωτικής εκμετάλλευσής τους. Ο πολιτιστικός Ιμπεριαλισμός αποδύκνειόταν ότι είναι αναπόσπαστο μέρος του πολιτικού και οικονομικού Ιμπεριαλισμού. Όμως όπως είπαμε πιο πάνω τα σημειώματα σταματούσαν στο θέμα της αναγνώρισης του φαινομένου και στη πολεμική του και δεν καταπιάνονταν με ένα εξ' ίσου σοβαρό σημείο. Πως οι διάφορες γραφειοκρατικές καταστάσεις της αριστεράς διαστρεβλώνουν αποπροσανατολιστικά το θέμα του αμερικάνικου τρόπου ζωής.

Τα «κριτικά σημειώμα-

τα» δεν έθιξαν αυτή τη πλευρά του θέματος παρ' όλον ότι ήταν γνωστές οι διαστρεβλωτικές προσπάθειες της γραφειοκρατίας σε διάφορες χώρες (Ελλάδα κ.λ.π.) γιατί μέσα σε συνθήκες φραγγολεβαντισμού, μιμητισμού και πλήρους διεξόδου του πολιτιστικού Ιμπεριαλισμού στη Κύπρο, έπρεπε πρώτα απ' όλα και κύρια να χτυπηθεί το φαινόμενο της διεξόδου. Εξ' άλλου δεν είχε παρουσιαστεί το φαινόμενο να παίρνονται θέσεις και να δημοσιεύονται απόψεις αποπροσανατολιστικές για το θέμα του Αμερικάνικου τρόπου ζωής. Τελευταία όμως δημοσιεύτηκαν μερικά άρθρα για αυτό το θέμα που βλέπουν τα πράγματα λανθασμένα και αποπροσανατολιστικά από την πλευρά της αριστεράς. Γι' αυτό και επιβάλλεται μια τοποθέτηση πάνω στο θέμα.

Ας δούμε λοιπόν πως τοποθετούν αποπροσανατολιστικά το φαινόμενο του αμερικάνικου τρόπου ζωής μερικές γραφειοκρατικές καταστάσεις.

α) Η αντίθεση τους ενάντια στον Αμερικάνικο τρόπο ζωής τοποθετείται πάνω σε εθνικιστικές βάσεις. Τα πολιτιστικά προϊόντα που έρχονται από το εξωτερικό, οι νοοτροπίες και οι

στάσεις ζωής καθορίζονται ως κακά γιατί έρχονται απ' έξω και έτσι δεν συμβαδίζουν ούτε συμβιβάζονται με τα «δικά μας». (τις δικές-μας «εθνικές πολιτιστικές παραδόσεις και ρίζες»).

β) Μ' αυτό τον τρόπο σβύνεται ένας ταξικός προσδιορισμός στο φαινόμενο. Δεν καθορίζεται δηλαδή η προέλευση αυτού του φαινομένου ότι προέρχεται από τάξεις για τα συμφέροντά τους και το φαινόμενο γίνεται αποδεχτό από την αστική τάξη της Κύπρου είτε συνειδητά είτε ασυνειδητά μέσα στις καταστάσεις που διεμόρφωσε η οικονομική πολιτική εξάρτησης της από τον Ιμπεριαλισμό. Ισοπεδοτικά μιλούν λοιπόν για ξένα και δικά μας.

γ) Δεν προσδιορίζεται ποιες μορφές και είδη είναι πράγματι αλλοτριωτικά από τα προϊόντα και τις συνήθειες που έρχονται από το εξωτερικό. Στη ποπ μουσική π.χ. στα διάφορα ρεύματα της υπάρχουν περιπτώσεις που είναι ανανεωτική επαναστατική και άλλου είναι αντιδραστική.

Όμως ισοπεδοτικά βλέπουν το θέμα, και καθορίζουν όλα τα πολιτιστικά προϊόντα που έρχονται απ' έξω σαν μορφές πολιτιστικού Ιμπεριαλισμού.

δ) Με την τοποθέτηση αυτή των γραφειοκρατικών κύκλων παραγνώνεται ένα βασικό γνώρισμα της εποχής μας που είναι η αλληλοεπίδραση που σημειώνεται σε παγκόσμια κλίμακα στο θέμα της κουλτούρας (ευκολίες επαφής, ταξίδια, μέσα μαζικής επικοινωνίας, τηλεπικοινωνίες εκμηδένιση αποστάσεων κ.λ.π.)

Με την παραγνώριση των δεδομένων αυτών και την απόρριψη όλων των επιδράσεων, εκεί-

νο που προωθείται στο τέλος είναι ένας λανθασμένος αυτοεγκλωβισμός και αυτοαπομόνωση που αποτέλεσμά τους στο θέμα της κουλτούρας θα είναι η παραγωγή ηθογραφικών - καρτποσταλικών πολιτιστικών προϊόντων και η μουσειακή διαίωση των ιδίων θεμάτων ενώ για να αποφευχθεί αυτή η φθαρμένη κατάσταση πρέπει να είμαστε ανοιχτά και να παρακολουθούμε την κίνηση ιδεών, τους πειραματισμούς και τις αναζητήσεις σε παγκόσμια κλίμακα.

Κι απ' όλα αυτά πρέπει να μολιάζονται στην δική μας παράδοση εκείνα που συμφώνουν με τα κοινωνικά δεδομένα του τόπου μας. Κι' αυτά δεν είναι η κυριαρχούσα κουλτούρα και ιδεολογία που προωθούν οι αστικές - ιμπεριαλιστικές τάξεις αλλά οι πολιτιστικές κατακτήσεις και οι πνευματικές αναζητήσεις των καταπιεσμένων και αγωνιζόμενων τάξεων και λαών.

Οι πολιτιστικές επιδράσεις λοιπόν που μας έρχονται απ' έξω καθορίζονται κι' αυτές ταξικά ή προοδευτικά - αντιδραστικά και δεν μπορούν να απορρίπτονται ολοκληρωτικά.

ε) Η γραφειοκρατική αριστερά όμως βάσει το θέμα με ένα απόλυτο εθνικιστικό τρόπο

πολλές φορές γιατί θέλει να οικειοποιηθεί τα μικροαστικά στρώματα που συνήθως τα ξενίζουν τα νέα φαινόμενα και ήθη.

στ) Έτσι πολλές φορές η αντίθεση ενάντια στον Αμερικάνικο τρόπο ζωής παίρνει ηθικολογικές βάσεις. Οι νέοι καλούνται να μη ξενοχτούν ούτε να χορεύουν στη δισκοθήκη, ούτε να έχουν ερωτικές σχέσεις γιατί αυτά θεωρούνται ότι εκφράζουν τον αμερικάνικο τρόπο ζωής, ότι είναι ξενόφερτα κ.λ.π. (Βλ. «Για την αγωνιστική πατριωτική διαπαιδαγώγηση της νεολαίας» εκδ. Οδηγητή Αθήνα 1977).

ζ) Αποτέλεσμα των πιο πάνω είναι ότι η αντίθεση στον Αμερικάνικο τρόπο ζωής να φαίνεται στους νέους ότι είναι μια δασκαλιστική ηθικολογική συμβουλή και προτροπή της κομματικής ιεραρχίας.

Όμως η πολεμική ενάντια στο φαινόμενο της διεξόδου του Αμερικάνικου τρόπου ζωής δεν είναι οι δασκαλιστικές - αστυνομικές απαγορεύσεις και οι ηθικολογικές απαγορεύσεις στους νέους αλλά η προσπάθεια δημιουργίας νέων δεδομένων μέσα στα πλαίσια ενός ευρύτερου κινήματος αλλαγής της κοινωνίας και της καθημερινής ζωής που και την ξένη διεξόδου των ιμπεριαλιστών θα ανακόψει και ταυτόχρονα θα δημιουργήσει καινούργιες εννοικές καταστάσεις για την ανάπτυξη του γνήσιου πολιτιστικού κινήματος, που στην άνδρωση του θα δεχτεί και επιδράσεις από τις πολιτιστικές κατακτήσεις άλλων λαών γιατί τα ξένα πολιτιστικά προϊόντα και συνήθειες δεν κρίνονται αν είναι ξένα ή αμερικάνικα αλλά αν και κατά πόσο βοηθούν στην απελευθέρωση του ατόμου και στον ταξικό κοινωνικό αγώνα για αλλαγή.

Σάββας Π.

Απο την εφημερίδα Σ. Νεολαία (αρ. τεύχους 4). Στο άρθρο της για τον Πολιτιστικό Ιμπεριαλισμό δημοσιεύει αυτό το σκίτσο ως ενδεικτικό του Αμερικάνικου τρόπου ζωής. Όμως εδώ υπάρχει η ισοπέδωση και η ηθικολογική αναφορά. Τα σημειώματα του σκίτσου είναι ξεκάθαρα. Η «χόντρα» μοτοσυκλέττα, το κάπνισμα του νεού, με το μοντέρνο ντύσιμο το σινεμα και το καφέ είναι ενδεικτικά του Αμερικάνικου τρόπου ζωής. Οπωσδήποτε μερικά είναι (ξενογλωσσές επιγραφές, το είδος του σινεμα).

Όμως το «καφέ» μπορεί να είναι τόπος αισθηματικού ραντεβού ή και τόπος συνάντησης για πολιτική συζήτηση (που θάθελεν να μαζεύεται ο κόσμος αφού το καφεεντάκι της γειτονίας έχει εξαφανιστεί με την ανάπτυξη του καπιταλισμού και της πολεοδομίας του;) Η μοτοσυκλέττα είναι ένα μέσο μεταφοράς με μεγάλη αξία χρήσης (ακόμα και στη πολιτική δουλειά μπορεί να χρησιμοποιηθεί για γρήγορες αφισοκολλησεις π.χ.)

Ίσως η επιτυχία του σκίτσου είναι ότι κατάφερε να δώσει ένα υφός ζωής που είναι φερμένο μέσα από τα διάφορα αμερικάνικα φιλμ που είναι η προκλητική αντιμετώπιση των διαφόρων ατόμων και καταστάσεων από τους καταπιεσμένους νέους κυρίως που την καταπίεση της αστικής κοινωνίας και του καπιταλισμού την εκτονώσουν στις αναμεταξύ τους σχέσεις και στην προκλητική συμπεριφορά στους ανθρώπους γύρω τους ενώ αδυνατούν να αμφισβητήσουν συνολικά την κοινωνία σαν σύστημα και δεν τολμούν να προκαλέσουν τα όργανα της ή να αντιδράσουν σ' αυτά. (Στρατός, αστυνομία, Κυβέρνηση γραφειοκρατία κ.λ.π)

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Συνέχεια από την 1η

συστήματος που ζούμε. Από την άλλη, αν η περιοριστική νομισματική πολιτική ενταθεί, τούτο θα πλήξει πρώτιστα τις παραγωγικές και μακροπρόθεσμες απόδοσης επενδύσεις, με αρνητικές επιπτώσεις πάνω στην απασχόληση.

Η μείωση της συνολικής ζήτησης μέσα στην οικονομία - στο βαθμό που τούτο είναι δυνατό μέσω της μείωσης των μισθών και της σμίκρυνσης των κυβερνητικών ελλειμμάτων - πολύ λίγο θα επηρεάσει την άνοδο στις τιμές. Πρώτο γιατί τούτο καθορίζεται σε μεγάλο βαθμό από το εξωτερικό και δεύτερο γιατί η μονοπωλιακή διάρθρωση μεγάλου τμήματος της αγοράς δεν επιτρέπει την αναλογική μείωση στις τιμές. Αντίθετα σ' ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να υπάρξει άνοδος στις τιμές για να διατηρηθούν τα ποσοστά κέρδους. Η άνοδος, λοιπόν, στις τιμές θα συνεχιστεί. Τώρα προστίθεται και η πραγματική πιθανότητα αντιμετώπισης ανεργίας.

Οι προοπτικές είναι γενικά ζοφερές. Το κράτος δεν μπορεί να κάνει άλλη επιλογή - μέσα στα πλαίσια των συμφερόντων που υπηρετεί - παρά να προσπαθήσει να επιβάλει νέα βάρη στους ώμους των εργαζομένων. Ένα σοβαρό τίμημα μπορεί να είναι και η ανεργία. Η προοπτική τούτη διευκολύνεται και από τη στάση της ηγεσίας των συντεχνιών.

Το συμπέρασμα είναι πάντως ένα: Πως το κλίμα ανυπαχίας που επικρατεί μέσα στις γραμμές των εργαζομένων θα ενταθεί. Ποιο θα είναι το τελικό αποτέλεσμα θα εξαρτηθεί από πολλούς παράγοντες. Το γεγονός πάντως παραμένει πως οι καιροί προσφέρονται για παραπάνω συνειδητοποίηση και την αναζήτηση νέων ριζικών λύσεων.

**ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΚΑΙ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗΝ
Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ**

ΔΟΚΤΩΡ ΤΖΕΚΥΛ ΚΑΙ ΜΙΣΤΕΡ ΧΑ·Υ·ΝΤ

Η πολιτική σχιζοφρένεια της «Σημερινής»

Γεια και χαρά σου πάντα, Πάτροκλε, κι ας βρίσκεσαι στον Αδη
 Να που τελεύουν όσα σουτάξα πιο πριν, εδώ να σύρω, να ρίξω στα σκυλιά τον Εχτορά κι ωμο να τον σπαράξουν
 και δώδεκα τρανα αρχοντόπουλα μπροστα απο τη πυρα σου
 των Τρώων να σφάξω, τι μου εφρένιασε τα σπλάχνα ο σκοτωμός σου.
 Ιλιάδας Ψ (19-23) - Μετάφραση Καζαντζάκη - Κακριδίη

Απο τις πρώτες μέρες της έκδοσης της η «Σημερινή» έτρεφε μέσα της τους σπόρους της σχιζοφρένειας. Συμπτώματα εμφανίστηκαν πολλά και πολύ νωρίς άγκαι η ίδια η αρρώστεια πήρε πολύ καιρό να φανερίσει ολη της την μεγαλοπρέπεια. Κάθε πράγμα παίρνει το χρόνο του για να ωριμάσει και χρειάζοταν το κατάλληλο πολιτικό κλίμα για να μπορέσει η «Σημερινή» να γράψει ένα άρθρο με τίτλο «Πολιτική Σχιζοφρένεια» (Κυριακή 11 Ιανουαρίου 1981) στο οποίο επιδιόχετο σ' ένα υστερικό αντι-τουρκισμό κι' ένα έξαλλο αντιακελισμό που απευθύνονται στα πιο βάρβαρα ένστικτα των αναγνώστων.

Πριν ακόμα «ΤΑ ΝΕΑ» γίνουν απρόσιτα για τα γραφτά μου είχα την ευκαρία να συγκρουστώ σε μια σύντομη μονομαχία με τον αρχισυντάκτη της «Σημερινής» Αλ. Κωνσταντινίδη με κύριο άξονα την «αριστερή» κριτική του για την Κυπριακή Αριστερά και την αδυναμία της να συνεργαστεί με τους Τ/Κυπρίους. Στο πρώτο μου άρθρο (που ο Α.Κ. χαρακτήρισε πατερναλιστικό σαν «ικανοποιητικού επιπέδου») έγραφα πως αν η αριστερά αποφάσιζε ν' ακολουθήσει την πολιτική της συνεργασίας με την Τ/Κυπριακή εργατική τάξη ο Α.Κ. θα «ξέσκιζε τα μιάτια του». Στην απάντησή του με διαβεβαίωνε πως αντίθετα θα έβλεπε εύνοια μια τέτοια συνεργασία. Όταν όμως διευκρίνησα πως μια τέτοια συνεργασία θαχε στόχο την απαλλαγή της εργατικής τάξης απο την εκμετάλλευση των κεφαλαιοκρατών (Ε/Κυπρίων και Τ/Κυπρίων) ο Α.Κ. αγανάχτησε με τον παραλογισμό μου: ακούς εκεί, Ε/Κυπριοι εκμεταλλευτές!

Σήμερα τα πράγματα είναι πιο καθαρά. Το φύλλο συκής με το οποίο η «Σημερινή» προσπαθούσε να κρύψει την πρωτόγονη βάρβαρότητα της δεν της χρειάζεται πια:

ΤΙ ΕΙΝΑΙ σχιζοφρένεια ιστορικός; Είναι «η ψυχική νόσος καθ' ην ο πάσχων μη παρουσιάζων ουδεμίαν διαταραχήν της μνήμης, της αντίληψης, του προσανατολισμού και του διανοητικού ρυθμού της σκέψης, εμφανίζει εν τούτοις απώλειαν της συνοχής του στόμου με την πραγματικότητα, ζων τρόπον τινα εντός εσωτερικού αντασιώδους κόσμου». Το ΑΚΕΛ έχει μνήμη, αντίληψη και σαφή προσανατολισμό.

Εχει όμως χάσει την επαφή του με την πραγματικότητα και ζει με φαντασιώσεις. Γιατί αν δεν είχε απολέσει την επαφή του με την πραγματικότητα θα διακρίνυτε καθημερινά, ότι ο Τούρκος είναι και ύπουλος και βάρβαρος και αιμοδιψής... Οχι γιατί το λέγει η «Σ». Γιατί το λέγει η παλαιά και πρόσφατη Ιστορία του. Είναι η ιστορική του φυσιογνωμία.

Έτσι λοιπόν, «ο Τούρκος

είναι και ύπουλος και βάρβαρος και αιμοδιψής». (Οι υπογραμμίσεις της «Σ»). Αυτή η ίδια η εφημερίδα που μοιρολογεί για την ανικανότητα της Κυβέρνησης και της Αριστερας να συνεννοηθούν με τον Ντενκτάς, τσουβαλιάζει ένα ολόκληρο έθνος και του δίνει τους πιο απαίσιους χαρακτηρισμούς παραβλέποντας τις πιο εξώφθαλμες ιστορικές αλήθειες. Ναι, οι Τούρκοι υπήρξαν και ύπουλοι και βάρβαροι και αιμοδιψείς όπως γράφει η «Σ».

Ο ΤΟΥΡΚΟΣ έσφαξε, εβίωσε, εδήλωσε, (1) ελήσθε... Πάντοτε σ' όλες τις πολεμοχαρείς εξορμήσεις, τα πιο πάνω ήταν τα μέτρα της επιτυχίας και της ιστορικής καταξίωσης του. Ήταν τα διάσημα της εθνικής του υπερφάνειας. Αυτή είναι η Τουρκική ιστορία. Δεν την γράφει η «Σ». Την έγραψε η Τουρκική μάχαιρα δια μέσου των αιώνων. Και στην Πόλη και στην Σμύρνη και στην Αρμενίαν και αλλού. Και την επανέλαβε ο Αττίλας στην Κύπρο το 1974.

Όμως ποιος πόλεμος διακρίθηκε για τον ανθρωπισμό του; Τι έχει ν' αντιπαρατάξει ο ελληνισμός; Τα μάτια των Βουλγάρων, τρόπαιο στη μεγαλωσύνη του Βουλγαροκτόνου; ή τις πυραμίδες απο Τούρκικα κεφάλια στην Αράχωβα; Να θυμίσουμε την Σαμφωνιάδα του 63 ή την Κοφίνου του 67; Τους τάφους της Μαράθας ή την Τόχνη; Η αλήθεια είναι ότι στη βάρβαρότητα τουλάχιστο «οι Τούρκοι είναι αδέρφια μας».

Η «Σ» παραπαίει ανάμεσα σ' ένα ψευτικό διεθνισμό κι' ένα εξ' ίσου ψευτικό εθνικισμό. Ανάμεσα σε μια μοντέρνα φιλελεύθερη ταχτική και ένα σκοταδιστικό συντηρητισμό. Όσο η αριστερά δεν χρησιμοποιεί το όπλο της κριτικής αποτή σκοπία της εργατικής τάξης η «Σ» μπορεί ζεσιπίπια να παίζει σε δύο ταμπλώ. Μπορεί ταυτόχρονα να προωθεί μια δεξιά πολιτική και να κριτικάρει την αριστερά γιατί δεν παίζει τον αριστερό της ρόλο. Όσο η αριστερά ανέχεται μια αντίεργατική πολιτι-

κή η «Σ» μπορεί να δημαγωγεί με «αριστερά» συνθήματα.

Μόλις όμως ένα σύνθημα της αριστερας αρχίζει να απειλεί την αστική τάξη η συνύπαρξη των δυο γραμμών της «Σ» γίνεται αδύνατη: Η μόνη λογική απάντηση σ' ένα ταξικό σύνθημα είναι ταξική. Η μάσκα του φιλελευθερισμού πέφτει, η συντήρηση επικρατεί. Στο μπέρντε του καραγκιόζη βλέπουμε φοβισμένα ανθρωπάκια να τρέχουν να σώσουν αυτο που μέχρι χθες κριτικάραν με τον πιο βίαιο τρόπο. (2)

Το σύνθημα «οι Τούρκοι είναι αδέρφια μας» είναι βασικά ταξικό-διεθνιστικό. Η αλήθεια είναι πως του λείπει ένα καιρίο κομμάτι: «Αδέρφια μας» δεν είναι ολοι οι Τούρκοι. Αρκεί μόνο να σκεφτούμε τον Ντενκτάς και τους μπράβους του για να καταλάβουμε το πόσο ανοήτο είναι το σύνθημα σ' αυτή του την μορφή. Το μόνο σωστό σύνθημα είναι «οι Τούρκοι εργάτες είναι αδέρφια μας». Σ' αυτή την αρνηση του ΑΚΕΛ ν' αρθεί στο ύψος των ταξικών καθηκόντων του ποντάρει η «Σ» για να επιδοθεί στην αντικομμουνιστική υστερία της. Χρησιμοποιεί την αδυναμία της αριστερας να μετατρέψει το σύνθημα της συναδέλφωσης με τις Τουρκοκυπριακές μάζες σε πραχτική πολιτική για να οξύνει τα σωβινιστικά πάθη. Διαγράφει οποιαδήποτε δυνατότητα δράσης των μαζών και ούτε λίγο ούτε πολύ υπονοεί πως ο Ντενκτάς είναι ο λιγώτερο σωβινιστής Τούρκος που υπάρχει.

ΤΟ ΑΚΕΛ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ τώρα να γίνει περισσότερο καταγέλαστο. Δεν φτάνουν οι Τούρκοι λέγει. Αυτοί είναι αδέρφια μας. Φτάνουν οι σωβινιστές ηγέτες τους. Την ιστορία όμως πάντοτε την γράφουν οι ηγέτες. Αυτοί καθοδηγούν, αυτοί αποφασίζουν... Γιατί το ΑΚΕΛ συνομιλεί με το πρότυπο του σωβινισμού που είναι ο Ντενκτάς; Γιατί δεν αρνείται συνομιλίες με τους σωβινιστές Τούρκους ηγέτες; Η λαλιόστατη αυτή αντίφαση είναι μια απο τις πολλές συνέπειες της πολιτικής σχιζοφρένειας που καταχαρακτηρίζει πλέον μέρος της Ακελικής ηγεσίας. Οι Τούρκοι είναι αδέρφια μας, ο Ντενκτάς σωβινιστής, οι αντίπαλοι-δημοκράτες κατα το ΑΚΕΛ-στο Βορρά όμως καλούν ο Ντενκτάς να μη κάνει οποιαδήποτε υποχώρηση στο Κυπριακό!...

Εδώ θίγονται δυο πολύ σοβαρά θέματα που η «Σ» παίρνει σαν δεδομένα και αυτονόητα. Το πρώτο είναι το ποιος γράφει την ιστορία. Για τη «Σ» «την ιστορία πάντοτε την γράφουν οι ηγέτες». Βραχυπρόθεσμα αυτο είναι σωστό. Γιατι «αυτοί καθοδηγούν, αυτοί αποφασίζουν». Όμως ακόμα και οι ηγέτες είναι αναγκασμένοι να «αποφασίζουν» και να «καθοδηγούν» μέσα σε ένα σωρο περιορισμούς, μέσα στα αυστηρά πλαίσια που επιβάλλει η λογική των περιστάσεων. Αυθαίρετες «αποφάσεις» που δεν ανταποκρίνονται σ' αυτή τη λογική ανατρέπονται απο την πρα-

γματικότητα. Συχνά η δύναμη που τις ανατρέπει είναι η δράση των μαζών. (3)

Το δεύτερο θέμα είναι η στάση των αντιπάλων του Ντενκτάς που τον «καλούν (...) να μην κάνει οποιαδήποτε υποχώρηση στο Κυπριακό». Αρα, υπονοεί η «Σ», αυτοί είναι χειρότεροι απο τον ίδιο. Τα γεγονότα όμως είναι διαφορετικά. Στην περίοδο μετα το 74 η στάση της Τουρκοκυπριακής αντιπολίτευσης δεν ήταν ούτε σταθερή ούτε ομοιομορφή. Ηγέτες όπως ο Ορχον, ο Οζκιουρ, ο Ντουρτουραν και πολυ πιο εντονα Συντεχνίες και οργανώσεις Νεολαίας έκαμαν κατα καιρούς δηλώσεις με τις οποίες υποστήριζαν τη συνεργασία με τους Ελληνοκύπριους, την ανεξαρτησία της Κύπρου, την αποδέσμευση απο την Τουρκική και Ελληνική εξάρτηση. Οχι γιατί αυτοι οι ηγέτες πιστέψαν πραγματικά στην επαναπροσέγγιση. Το γεγονός όμως δείχνει πως τουλάχιστο προσπάθησαν να εξερευνησουν την πιθανότητα. Το αν αυτή η πιθανότητα δεν υλοποιήθηκε οφείλεται κύρια στην έλλειψη προγραμματικής βάσης και επαναστατικής πραχτικής απο τα κόμματα της αριστερας και οχι γιατί είναι αφ' εαυτης ουτοπική. Φυσικά για τη «Σ» είναι «φαντασιώσεις».

ΑΛΛΑ το ΑΚΕΛ συνεχίζει με τη «Χαράνγη» του: «Καθημερινά φθάνουν απο την άλλη πλευρά του τείχους μηνύματα φιλίας και ελπίδας για την Κύπρο. Μέσα στην Τουρκοκυπριακή Κοινότητα το μήνυμα για επαναπροσέγγιση, συμβίωση και συνεργασία με τους Ελληνοκύπριους παίρνει ολο και μεγαλύτερες διαστάσεις. Μήπως αυτο «φοβάται» η «Σημερινή»; Η «Σ» ενα πράγμα μόνο φοβάται: Την έλλειψη οποιασδήποτε επαφής του ΑΚΕΛ με την πραγματικότητα. Οι πιο πάνω ανοησίες περι κινήματος για «επαναπροσέγγιση» είναι καθαρές φαντασιώσεις. Καθημερινώς οι μάζες των Τούρκων ασκούν πιέσεις πάνω στην Τουρκοκυπριακή ηγεσία για αποτροπή οποιασδήποτε υποχώρησης στο Κυπριακό.

Κατ' αρχην είναι ψέμα πως «οι μάζες των Τούρκων ασκούν πιέσεις πάνω στην Τ/Κυπριακή ηγεσία για αποτροπή οποιασδήποτε υποχώρησης στο Κυπριακό». Αλλα αυτο δεν είναι το θέμα. Αυτο που εχει σημασία είναι ότι «οι μάζες των Τούρκων» δεν έχουν κανένα λόγο να δουν ευνοϊκά μια επαναπροσέγγιση. (4) Όσο η «επαναπροσέγγιση» θα σημαίνει ν' ανταλλάξουν την καταπίεση του Ντενκτάς και την εκμετάλλευση τους απο την Τουρκοκυπριακή αστική τάξη με την καταπίεση της Ελληνοκυπριακής δεξιάς και την εκμετάλλευση των Ελληνοκυπρίων κεφαλαιοκρατών το εθνικό τους αισθημα θα επικρατεί. Η μόνη κοινή γλώσσα που μπορούν να έχουν με τους Ελληνοκύπριους είναι ο αγώνας ενάντια στην καταπίεση και την εκμετάλλευση, Ελληνοκυπριακή και Τουρκοκυπριακή.

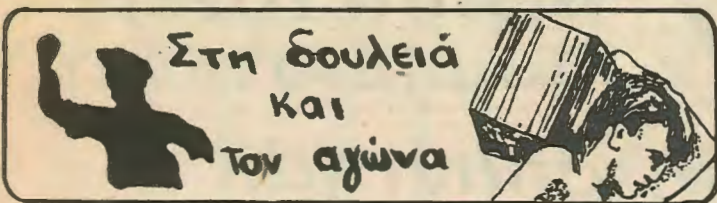
Είναι η γλώσσα της ταξικής συνείδησης. Και αυτή τη γλώσσα μόνο η αριστερά μπορεί να τη μιλήσει.

Κι εδώ βρίσκεται η αντίφαση στην πολιτική του ΑΚΕΛ που εκμεταλλεύεται η «Σ» για να πλασάρει την προπαγάνδα της. Το πρώτο μέλημα της Ελληνοκυπριακής αριστερας θάπρεπε να είναι η συνεννόηση με την Τουρκοκυπριακή αριστερά και η εξεύρεση κοινής θέσης για τη λύση του Κυπριακού. Προτου γίνει αυτο οποιαδήποτε υποστήριξη στις συνομιλίες με τον Ντενκτάς μετατρέπει τη συνθηματολογία για επαναπροσέγγιση σε μεταφυσικό ευσεβοποθισμό αν όχι σε φτηνή προπαγάνδα. (5) Αυτο που φοβάται η «Σ» και βυσοδομεί είναι μήπως ακόμα και τα λειψα συνθήματα του ΑΚΕΛ δώσουν τη λογική βάση με την οποία οι μάζες θα μπορέσουν να ξεπεράσουν την αντίφαση και να φτάσουν στις επαναστατικές συνέπειες τους. Το σύνθημα της συναδέλφωσης πρέπει να συντριβεί προτου πάρει την δυναμική του μορφή:

«ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ είναι αδέρφια μας» απέτυχε σαν σύνθημα και σαν πολιτική. Ο μακροχρόνιος απέτυχε σαν σύνθημα και σαν πολιτική. Η διεθνοποίηση απέτυχε και σαν σύνθημα και σαν πολιτική. Οι συνομιλίες όπως έγιναν κι όταν έγιναν, απέτυχαν. Όλες αυτές οι αποτυχίες είναι έργα και αποφάσεις του ΑΚΕΛ. Είναι οι τελευταίοι που δικαιούνται να επικρίνουν άλλους για σωβινισμούς. Εξ ορισμού και εξ αποστολής υπήρξαν και είναι σωβινιστές. Και μάλιστα άγαρμποι και αποτυχημένοι. Κι αν πήγαιναν πίσω στο Λένινγκραντ θα άκουαν εκεί ότι οι πολιορκημένοι δεν έλεγαν «οι Γερμανοί είναι αδέρφια μας». Οι πολιορκημένοι Ρώσοι έλεγαν «μισήστε τον εχθρό, μισήστε το Γερμανό, μόνο έτσι θα σωθεί το Λένινγκραντ!... Η Κύπρος είναι δυστυχώς σήμερα και κατακτημένη και πολιορκημένη. Και οι κατακτητές μας που δεν είναι κατα το ΑΚΕΛ αιμοδιψείς και ύπουλοι είναι «αδέρφια μας». Αν αυτο δεν είναι πολιτική σχιζοφρένεια τι είναι;

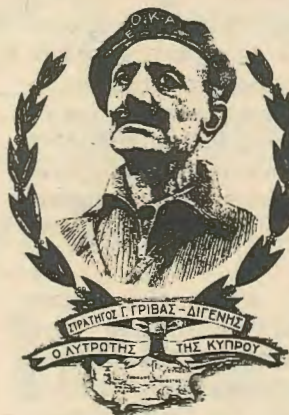
Το θράσος της «Σ» αποκορφώνεται. Οι άγγελοι του μίσους μιλούν για το σωβινισμό του ΑΚΕΛ! Αν το ΑΚΕΛ είναι σωβινιστικό είναι γιατί δεν έχει την τόλμη να σπάσει μια για πάντα τους δεσμούς του με την Ελληνοκυπριακή δεξιά ιεραρχώντας έτσι την εθνική αντίθεση πιο ψηλά απο την ταξική. Είναι γιατί το ΑΚΕΛ θυσιάζει εργατικά δίκαια στο βωμο του «εθνικού συμφέροντος». Γιατι πράγματι αν πήγαιναν στη πολιορκημένη Πετρούπολη το 1918 θα έβλεπαν το επαναστατημένο προλεταριάτο να λέει «οι Γερμανοί εργάτες είναι αδέρφια μας». Όμως η «Σ» διαλέγει το Λένινγκραντ και προτιμα τα εθνικά συνθήματα του Στάλιν απο τα διεθνιστικά του Λένιν. Αξίζει ακόμα να συνεχίσουμε τη σύγκριση: Το 1918 οι Μπολσεβίκοι με την πολιτική της συναδέλφωσης κέρδισαν το παιγνίδι με την επανάσταση στη Γερμανία και τη πτώ-

Συνέχεια στη σελ. 7

Στη δουλειά και τον αγώνα

ΕΘΝΙΚΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Γάωνσης «Χ» Γεώργιο Γρίβα. Μέχρι το Δεκέμβρη του 46 που έφυγα για την Αμερική για σπουδές, η Αργυρούλα μου έφερνε κάθε βδομάδα πληροφόριες για το τι γινότανε στα κεντρικά γραφεία της «Χ». Το σπουδαιότερο περιστατικό ήταν το ακόλουθο:

«Κάθε Πέμπτη, στις 8 το πρωί, έρχεται ένας Αγγλος που αμέσως κλείνεται σ' ένα ιδιαίτερο δωμάτιο με το Γρίβα. Όλοι γνωρίζουν τον Αγγλο με το όνομα Μίστερ Μπράουν και ήταν κοινό μυστικό, ότι έφερνε κάθε βδομάδα χρήματα και εντολές για τη δράση της «Χ».

Ποια ήταν η απο τους Αγγλούς καθοδηγούμενη, δράση της οργάνωσης «Χ»; το εξακρίβωσα το φθινόπωρο του 46, απο το στόμα του αρχηγού της «Χ» των Μολάων Λακωνίας, τον δικολάβο Νικίνα Γεωργακόπουλο, παλιό φίλο της οικογένειάς μου. Τον συνάντησα τυχαία στην Αθήνα και τον κατηγορήσα σαν υπεύθυνο για τις πολλαπλασιαζόμενες δολοφονίες αριστερών στην επαρχία Επιδαύρου Λιμνρας. Αυτό τον έδιξε και με πήρε σ' ένα καφενείο της Ομόνοιας για συζήτηση και απόδειξη της αθωότητάς του. Εκεί μου είπε τ' ακόλουθα:

«Ημουν αρχηγος της οργάνωσης «Χ» των Μολάων μέχρι την ημέρα που μας ήρθε διαταγή απο την ανώτερη διοίκηση της «Χ» Σπάρτης να εκτελέσουμε τέσσερις αριστερούς στην επαρχία μας. Μέχρι τότε είχαμε διαταγές να ξυλοκοπούμε αριστερούς και να καίμε σπίτια, αλλά όταν άρχισαν να μας διατάζουν να σκοτώνουμε εγω αντέδρασα και υπέβαλα την παραίτησή μου. Παρα τρεις αντιρήσεις μου, παρήχθη η απόφαση απο την «Χ» Μολάων να σκοτωθούν απο τη Ρηχια, ο γιατρος Θεοδώρος Σταυρόπουλος και ο γραμματέας της κοινότητας Χρίστος Λαββας, άλλος ένας απο τη Συκία κι ο τέταρτος απο το Φοινικά. Για να σώσω τον Σταυρόπουλο και το Λαββα, που παλαιότερα υποστήριζαν πολιτικά τον γεροσιαστή αδελφο μου Περικλή Γεωργακόπουλο, έστειλα κρυφα αγγελιαφόρο στην Ρηχια να τους πει να φύγουν αμέσως για να σώσουν τη ζωή τους πράγμα που έκαναν».

Ο Σταυρόπουλος κι ο Λαββας ήταν συμπατριώτες μου και φίλοι μου. Όταν τους ανέφερα την συζήτηση που είχα με τον Νικίνα Γεωργακόπουλο, με βεβαίωσαν ότι έλεγε την αλήθεια, ότι αυτος τους ειδοποίησε να φύγουν για την Αθήνα. Το άλλο πρόβλημα στη φυγή τους ήταν ότι κανένας καπετάνιος δεν έπαυρε επιβάτες στο καΐκι του χωρίς γραφτη άδεια απο τη «Χ». Ευτυχώς που στη Ρηχια αρχηγος της «Χ» ήταν ο κουνιάδος του γιατρού και η αδελφή του τον ανάγκασε να υπογράψει την άδεια ταξιδιού. Το σχέδιο της «Χ» την εποχή εκείνη ήταν να τρομοκρατεί τους αριστερούς όχι να φεύγουν απο τα χωριά για την Αθήνα, αλλά να φεύγουν για τα βουνα, όπου ανομιμα ο στρατός κι η Χωροφυλακή θα μπορούσαν να τους κυνηγούν και εξοντώνουν. Φαίνεται ότι κάτι τέτοιες ήταν οι εντολές που έδινε ο Μίστερ Μπράουν στον Γρίβα στην Αθήνα.

Αν ο γιατρος Σταυρόπουλος κι ο Λαββας στάθηκαν τυχεροί και γλύτωσαν τη ζωή τους, σαρανταπέντε (45) άλλοι Ρηχιώτες δεν ήταν τυχεροί. Αρχίζοντας απο τον 75χρονο Έλληνοαμερικανο Αλεξάκη, που ψήφισε ανοικτα κατά της επαναφοράς του βασιλιά, που τον εκσότωσαν το καλοκαίρι του 46 μεταξύ 46 και 48 οι Χίτες εκσότωσαν κι άλλους 45 Ρηχιώτες.

Μετα την «πορεία αγάπης» η εφημερίδα «Σημερινή» σε διάφορα άρθρα και σχόλια της καταγγίλει στο συμπέρασμα ότι ο Μακάριος είναι ένα φαινόμενο που θα αναλύεται συνεχώς απο τις κατοπινές γενιές. Επιμένει δε (Σ. Σωφρονίου) ότι πρέπει οι Κύπριοι να θυσιάσουν τους μύθους τους για να σώσουν τους εαυτους τους. Και μιλά για εχθρούς και φίλους του Μακαρίου για μακαριοκάπηλους κλπ, κλπ.

Δεν ξέρω αν επιτρέπεται η ολοκληρωτική απομυθοποίηση αλλά πρόσεξα ότι αναγγέλεται πως την ερχόμενη Κυριακή τελείται το μνημόσυνο του Αρχηγού της ΕΟΚΑ στρατηγού Γρίβα-Διγενή. Αναφέρεται επίσης ότι επιμνημόσυνο λόγο θα εκφωνήσει ο κ. Στ. Παπαδάκης πρώην βουλευτής της Ν. Δημοκρατίας και συναγωνιστής του «ήρωα» τον καιρο της κατοχής.

Λυπούμαι αλλά η προσπάθεια της Σημερινής να φανερί ότι εκπροσωπεί νέες ιδέες είναι καταδικασμένη ν' αποτύχει. Θ' αποτύχει γιατί μόλις διαβάσει το παρακάτω κείμενο θα χρησιμοποιήσει ότι κατηγορα τους άλλους πως χρησιμοποιούν. Τον αφορισμο και το μηδενισμο. Πιθανον να μιλήσει για Κόκκινο Φασισμο και οτιδήποτε άλλο τη βοηθα να βγει απο τη δύσκολη θέση που θα την φέρει το παρακάτω κείμενο. Κι' αν πραγματικά προτείνει το διάλογο όπως κάνει για το ΑΚΕΛ και την ΕΔΕΚ τότε ας δημοσιεύσει το κείμενο ολόκληρο.

***

Επειδή αναφέρεται ο κ. Στ. Παπαδάκης σαν «συναγωνιστής του «ήρωα» στο καιρο της κατοχής» θα ήθελα να προτείνω στην εφημερίδα Σημερινή μια συζήτηση με θέμα Κατοχή - Αντίσταση - Εμφύλιος. Αν δέχεται φυσικά τον τελευταίο ορο.

***

Το κείμενο που ακολουθεί είναι γραμμένο απο τον Έλληνοαμερικανο δικηγόρο ΓΕΩΡΓΙΟ ΛΕΚΚΑ που ζει στον Άγιο Φραγκίσκο. Αφορμή για το κείμενο αυτο είναι το χρονικό «Ημερομηνίες του Εμφυλίου, Απριλίου 46 - Οκτωβρίου 48» του Γ. Παναγιώτου στο οποίο ο Γ. Λεκκας προσθέτει μερικές προσωπικές αναμνήσεις.

«Στα 1946, εγω κι ο συνάδελφος μου δικηγόρος, Γιώργος Παυλίδης, είχαμε αναλάβει την υπόθεση διαζυγίου μιας νεαρής κοπέλλας απο τη Σάμο, της οποίας θυμάμαι το πρώτο όνομα της, Αργυρούλα. Η Αργυρούλα και ο αδελφος της ήταν μέλη του Ε-ΑΜ στη Σάμο κι έφυγαν για την Αίγυπτο το καλοκαίρι, του 1943, μετα την παράδοση των Ιταλων και πριν την ανακατάληψη της Σάμου απο τους Γερμανους. Στην Αίγυπτο, ο αδελφος κατατάχθηκε στον Ελληνικο στρατο κι η Αργυρούλα παντρεύτηκε εναν Έλληνοκύπριο, χωρισ να γνωρίζει ότι αυτος ήταν μυστικός πράκτορας της αγγλικής κατασκοπίας. Η Αργυρούλα εγκατέλειψε τον άντρα της μόλις της ζήτησε να τον βοηθήσει στην κατασκόπευση του Ελληνικού στρατού, μέσω του αδερφου της.

Μετα την Απελευθέρωση ήλθε στην Αθήνα η Αργυρούλα, ήλθε κι ο άντρας της μαζί με την αγγλική κατασκοπευτική οργάνωση που υπηρετούσε. Η Αργυρούλα ήθελε διαζύγιο, αυτος αρνιόταν. Στο διάστημα αυτο και μέσω του Έλληνοκύπριου συζύγου της, η Αργυρούλα γνωρίστηκε στενα με τον Έλληνοκύπριο αρχηγό της ορ-

Μύθοι και ιστορικές πικρές αλήθειες

Μια επιστολή που πρέπει να διαβάσουν δέκα εκατομμύρια άνθρωποι Έλληνες και Κύπριοι

Η πιο βδελυρή δολοφονία των Χιτων ήταν ο σκοτωμος μιας συγγενους μου της Κυριακας Πετρολεκα. Κουτση και πάνω απο 60 χρονων η Κυριακα οδηγήθηκε στην πλατεία του χωριου, όπου δημόσια βιάστηκε απο 45 Χίτες και τελικά οδηγήθηκε σ' ένα γεφυράκι όπου την εκσότωσαν και την πέταξαν κάτω.

Αυτη την απίστευτη ιστορία την έμαθα όταν επισκέφτηκα την Ρηχια, το περασμένο καλοκαίρι. Οπως έμαθα ότι και ο τότε αρχηγος των Χιτων είναι μεγάλος ζωεμπόρος τώρα στη Λακωνία. Η ιστορία αυτη φαίνεται σαν απίστευτη, αλλά είναι αληθινή, χαρακτηριστική της ψυχολογικής προετοιμασίας του εμφυλίου.

Για τον Γεώργιο Γρίβα έτυχε να τον μάθω το καλοκαίρι του 1943. Οπλισμένος την εποχή εκείνη απο την Γκεστάπο, είχε συλλάβει στο Θησείο τον συγκάτοικο μου Βασίλη Σαράντη, γραμματέα του Ειρηνοδικείου Αθηνων και καταδιωκόμενο απο την Γκεστάπο για διάδοση μυστικών εφημερίδων. Την άλλη μέρα βρέθηκε ο Σαράντης στο Παγκράτι, πεταμένος στους δρόμους, με σπασμένο κεφάλι, τ' αυτια κομμένα και τα μάτια βγαλμένα. Εχοντας αυτη την πείρα απο το Γρίβα, έγραφα προφητικά την άνοιξη του 1972, ότι αν οι Κύπριοι δεν διώξουν τον εκεί κρυπτόμενο Γρίβα θα πάθαιναν ότι έπαθαν οι πρόσφυγες της Μικρας Ασίας, πράγμα που έγινε το 74. Την τραγική αυτη πρόβλεψη την στήριξα στην πείρα μου που έδειχνε ξεκάθαρα, ότι ο Γρίβας σ' όλη του τη ζωή ήταν πράκτορας και υπέρτης ξένων κατασκοπειων».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΕΚΚΑΣ
Έλληνοαμερικανος Δικηγόρος
Άγιος Φραγκίσκος
«ΑΝΤΙ» - 26 Οκτωβρίου 1979

***

Αν θα γίνει λοιπον απομυθοποίηση πρέπει να αφορα όλους τους Μύθους που θάμπωσαν μέχρι σήμερα το λαο μας. Και για να γίνει κάτι τέτοιο πρέπει να πάμε πολυ πίσω. Απο κει που αρχίζει η σύγχρονη ιστορία της Ελλάδας και της Κύπρου. Γιατι οι ιστορίες των Λαων είναι οι ίδιες αφού ίδιοι είναι και οι αγώνες τους. Μόνο που πάντα βρίσκονται στη μέση κάποια είδωλα και μύθοι κι αλλάζουν την πορεία τούτων των αγώνων.

Αυτή η παραπάνω επιστολή δεν πιστεύω ότι μπορεί να δημοσιευτεί σ' άλλη εφημερίδα στην Κύπρο. Είναι ένα χαστούκι για όλους. Για τους «ηγέτες» μας που χρησιμοποιουν τις μάζες σαν πρόβατα και για τις μάζες που συνειδητοποιούνται αμέσως μόλις μάθουν την αλήθεια.

Ποιος λοιπον θα κάνει την απομυθοποίηση; Η μήπως θ' αφήσουμε μερικούς μύθους έτσι για παρηγορια. Οσοις χρειάζομαστε για να εκμεταλλευόμαστε τούτο το λαο. Σήμερα δεν χρειαζόμαστε ηγέτες. Εχουμε πολλους και διαφόρων ποιότητων. Σήμερα χρειάζονται μερικές Τιμιές φωνές για να πουν την αλήθεια στο λαο. Και τότε ο λαος θα γράψει τη δικη του ιστορία. Την Ιστορία της πάλης για απαλλαγή απο κάθε είδους τυρράνους - μύθους κι εκμετάλλευση.

Επι δεκαετίες τούτος ο λαος οδηγείτε με δεμένα τα μάτια. Η Δεξιά διαμαρτύρεται για τους Μύθους που την εγκατέλειψαν ενω κάποιοι ηγέτες της Αριστερας για τους Μύθους που πρέπει να στηρίξουμε. Η ταξική συνεργασία στον επίγειο παράδεισο της! Οι Μύθοι δεν επιτρέπουν την ταξική και κοινωνική πάλη. Ο-

λα θυσιάζονται απο τους ηγέτες για τους ηγέτες που στηρίζουν διαφορετικούς μύθους.

Αλλά κάποτε τούτος ο λαος θα μάθει. Και την ιστορία και ποιοι πραγματικά τον χρησιμοποίησαν. Ειδικα η Εργατική Τάξη που κάποιοι την θεωρουν σαν μπάλα για να σκοράρουν τον αντίπαλο τους.

Μεσα απο αυτες τις συνθήκες η εργατική τάξη κι όλοι οι εργαζόμενοι θα τινάξουν μια μέρα τη γροθια τους. Για να σπάσουν τα μούτρα όλων όσων βρίσκονται

στην πλάτη της για τόσα χρόνια. Οι μύθοι θα καταρρεύσουν κι οι λεγόμενοι αρχηγοί θα παραμερίσουν στο διάβια μιας λάβας που θα γράψει με τα ίδια τα λευτερωμένα της χέρια την δικη της ιστορία. Ιστορία μιας απελευθέρωσης κι ενος ανθρωπίνου δημοκρατικού σοσιαλισμου. Γιατι μόνο τέτοιος μπορεί να είναι ο Σοσιαλισμος. Ενας ολοκακκινος σοσιαλισμος στην υπηρεσία του ανθρωπου και της εργατικής τάξης κι όχι βολεμα σε κάθε είδους γραφειοκράτες.

Γ. Τζιβας

ΔΟΚΤΩΡ ΤΖΕΚΥΛ ΚΑΙ ΜΙΣΤΕΡ ΧΑ-Υ-ΝΤ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ ΤΗΣ «ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ»

Συνέχεια απο τη σελ. 6

ση του Καίτζερ. Το 1944 ο στρατος του Χίτλερ πολεμούσε μέχρι το τέλος.

Θα νόμιζε κανεις πως όλο αυτο το αντιτουρκικο μίσος θα κατέλλεγε σε κάποια αντιτουρκικη εφαρμογή: «εις οίωνος άριστος...» ή κάτι τέτοιο. Κάθε άλλο!

ΕΜΕΙΣ εδώ θέλουμε συνομιλίες και όχι δηλώσεις, ευχές και ανόητες ελπίδες. Συνομιλίες σημαίνει συμβιβασμος. Και ο συμβιβασμος είναι πάντοτε υπερ του ισχυρου.

Και η διεξοδος;

Συνομιλίες χωρις δύναμη στρατιωτική, χωρις Σύμμαχους και χωρις πιέσεις έξωθεν προς την Τουρκία δεν έδωσαν ούτε θα δώσουν καρπους. Και αυτες τις πιέσεις μόνο η Δύση μπορεί να πραγματοποιήσει. Και είναι αυτες τις πιέσεις που ολέθρια αποτρέπει η δήθεν αντιιμπεριαλιστική μανία της άφρονος Ακελικής ηγεσίας.

Φταίει λοιπον το ΑΚΕΛ που η Δύση δεν εξασκει πίεση πάνω στην Τουρκία! Αφου δεν έχουμε στρατιωτική δύναμη, αφου το ΑΚΕΛ αποτρέπει τη βοήθεια της Δύσης θα συμβιβαστούμε. Θα παραδοθούμε. Θα καταθέσουμε τα όπλα μπροστα στον Ντεκας που άλλωστε είναι λιγότερο αιμοδιψεις απο τις βάρβαρες Τουρκικες μάζες. Κι αυτος θα μας επιτρέψει να συνεχίσουμε την εκμετάλλευση των Έλληνοκυπρίων. Αυτο τούτο άριστο είναι καλύτερη τύχη απ' ότι είχαν οι Τσάρροι και οι Ρώσοι ευγενεις...

Η «Σ» δίνει την επιστημονική ερμηνεία της σχιζοφρένειας και χρησιμοποιεί τη λέξη για την πολιτική του ΑΚΕΛ. Για τον κοινό άνθρωπο η λέξη σημαίνει κάτι διαφορετικό που είναι επιστημονικά ανακριβες: σημαίνει διχασμένη προσωπικότητα. (6) Ένα είδος Τζέκυλ και Χάυντ. Η «Σ» ταιριάζει άρτια σ' αυτη την ερμηνεία: Τη μια μέρα λογική και καλόβολη. Την άλλη βίαιη και εγκληματική. Ο «Τούρκος» είναι αιμοδιψής. Πρέπει να συνειδηθούμε με τον Ντεκας. Τη μια ώρυεται για την στέρηση της ελευθερίας έκφρασης. Την άλλη «καρφώνει» τον Σέρτη ότι είναι εκπαιδευτικός και δημοσιογράφος. Στη πρώτη σελίδα χύνει κροκοδείλια δάκρυα για

την αυθαίρετη σύλληψη αριστεριστων. Στην πίσω καταγγέλει (στην αστυνομία για να τον συλλάβει;) υπουργου ότι ανήκει σε τροτσικιστική ομάδα.

Αυτο που απομένει είναι να εξετάσουμε αν η «Σ» συνειδητα ακολουθεί αυτη την αλλοπρόσαλλη ταχτική ή αν πράγματι τα έχει χάσει. Νομίζω πως στα αρχικα στάδια διατηρούσε τον έλεγχο πάνω στις αλλεπάλληλες μεταμορφώσεις της. Τώρα δεν είμαι τόσο σίγουρος. Οι παλιες συνήθειες δεν φεύγουν τόσο εύκολα. Στο βαθμο που το αδιέξοδο της πολιτικής της γίνεται φανερο η σχιζοφρένεια της οξύνεται. Στο βαθμο που η αριστερα προχωρα στο πρόγραμμα της η «Σ» παραλογίζεται. Οπως ο καλος Δρ. Τζέκυλ μπορούσε στην αρχη να ελέγχει τις μεταμορφώσεις του για να φτάσει τελικά στο σημείο να γίνει έρμαιο τους...

ΘΕΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

(1) Απο το αρχαιο δὴν: μεταχειρίζομαι κάποιον σαν εχθρο, σφάζω, σκοτώνω, λεηλατώ. Είναι χαρακτηριστική η χρήση μιας γενικά άγνωστης αρχαίας λέξης που δεν προσθέτει απλώς τιποτε μια και αποτελεί απλή επωνόμηση των «αφαφέ... ελάτσημε». Μοναχικός στόχος το κέντρισμο του ένστικτου σε βάρος της λογικής.

(2) Σ. Παύλου: «Η Κοινωνική Κριτική του Συναγερμου» Σ.Ε. Αρ. φύλλου 84 Σάββατο 21 Ιουλίου 1980. «Γι' αυτο και η αριστερα πρέπει να οξύνει την κριτική της, να προβάλει σαν εναλλακτική λύση αμφισβητώντας κάθε τι αστικο και φιλοϊμπεριαλιστικο και τότε στο μπροστε του Καρνακόδη θα δούμε το ανθρωπάκι του ΔΗ.ΣΥ έντρομα να τρέχουν να σώσουν αυτα που τώρα δήθεν κριτικάρουν».

(3) Ο Προυντον το εκφράζει κάπως έτσι: «Η κίνηση είναι το δίχως άλλο ακανόνιστη και κυρτή, η τάση όμως είναι ομαλή. Κάθε τι που κάνει η κάθε μια κυβέρνηση προς όφελος της επανάστασης γίνεται απαριθμωμένο: κάθε τι που δοκιμάζεται ενάντια στην επανάσταση διαλύεται σαν αυνεφο. Απολαμβάνω να κοιτάξω αυτό το θέαμα, του οποίου καταλαβαίνω την κάθε μια εκδομή: παρακολουθω αυτες τις αλλαγές στη ζωή του κόσμου σαν να είχα πάρα την εξήγησή τους απο τον ουρανο: αυτο που καταπέσει τους άλλους, εμένα με ανυψώνει όλο και περισσότερο, με εμπνέει και με ενδυναμώνει: πως με θέλεις λοιπον να κατηγορήσω την μοίρα, να παραπονεθώ για τους ανθρώπους, να τους καταραστώ; Μοίρα. Την περιεχω: όσο για τους ανθρώπους, είναι τόσο αμαθεις, τόσο υποδουλωμένοι για μένα για να νοιώθω ενοχλημένος μαζί τους». [Επιστολή Προυντον απο τη φυλακή σε φίλο του. 26 Απριλίου 1852. Απο την αυτοβιογραφία του Λ. Τροτου «My life» μετάφραση].

(4) Αυτο δεν είναι ακριβώς σωστο. Μια σοβαρή Μαρξιστική ηγεσία θα έβλεπε πολλους λόγους και θα μπορούσε να προσανατολίσει τις Τ/Κ μάζες στην επαναστασή τους. Αυτο που είναι σωστο είναι πως δεν έχουν άμεσα και φανερα κίνητρα για κάτι τέτοιο.

(5) Οι συνομιλίες με τον Ντεκας δεν αποκλείονται σαν θέμα αρχής. Αν ο βασικός προσανατολισμος της αριστερας είναι η συνειδητοποίηση με την Τ/Κ αριστερα είναι δυνατόν, άνκαι όχι πιθανο, να υπάρξουν συνθήκες κάτω απο τις οποίες τέτοιες συνομιλίες να είναι χρήσιμες.

(6) Ο «διχασμος της προσωπικότητας» της «Σ» δεν σημαίνει κατ' ανάγκη αλλοπρόσαλλη εκδήλη απο συγκεκριμένα άτομα. Αυτο που σημαίνει είναι πως διαφορετικα άτομα έχουν διαφορετική άποψη και το ποια επικρατεί αποφασίζεται πότε απο τις αντικειμενικες συνθήκες, πότε τυχαία.

Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΚΟΜΝΗΝΟΥ: ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Λαϊκή πολιτοφυλακή η μόνη απάντηση

Ο τρόπος αντικατάστασης του στρατηγού Κομνηνού, αρχηγού της Ε/Κυπριακής εθνοφρουρας, απο τον Υπουργό Αμύνης της Ελλάδος κ. Αβέρωφ χωρίς συνεννόηση με την κυπριακή Κυβέρνηση διαλύει τους μύθους για την ανεξαρτησία της Εθνοφρουρας και καταδειχνει τους κινδύνους για το κυπριακό εργατικό κίνημα απο την στελέχωση τη καθοδήγηση και τις δομές της.

Στις 15 του Ιούλη του 1974 γινόταν φανερός και στο τελευταίο Κύπριο ο ρόλος των «ταχτικών ενόπλων σωμάτων ασφαλείας του κράτους» στελεχωμένων για 7 χρόνια απο Χουντικούς αξιωματικούς. Ο κίνδυνος απο τα Τουρκικά στρατεύματα κατοχής έδωσε το άλλοθι στην Κυπριακή δεξιά για τη δικαιολόγηση της συνέχισης της στελέχωσης της Εθνοφρουρας μετα το 74 απο Ελλαδίτες αξιωματικούς ενω παράλληλα προπαγανδίστηκε έντονα η «κυπριοποίηση» της με την ένταξη κυπρίων αξιωματικών στο στράτευμα. Αυτή είναι και η πολιτική της ηγεσίας του ΑΚΕΛ που επαντονίστηκε με αφορμή το επεισόδιο Κομνηνού σάμπως και σώζεται η κατάσταση αν είναι κύπριος ο αρχηγός της εθνοφρουρας ή ε έστω και οι αξιωματικοί της. Σταματώντας τις απαιτήσεις της η ηγεσία του ΑΚΕΛ στην «Κυπριοποίηση» απλώς της εθνοφρουρας παραγνωρίζει τη βασική Μαρξιστική — Δεσινιστική θέση πως τα ένοπλα σώματα στρατού εξυπηρετούν πάντα τα συμφέροντα του αστικού κράτους όντας στην εφεδρεία για να χτυπήσουν το εργατικό κίνημα, όταν και εφ όσον χρειαστεί για να προ-

στατεψουν το καπιταλιστικό σύστημα. Η εμπειρία του 74 δεν είναι τόσο μακρυνά ώστε να δικαιολογεί μια τέτοια θέση που ούτως ή άλλως είναι αδικαιολόγητη.

Η ηγεσία της ΕΔΕΚ σωστα στο παρελθον υποστήριξε τη θέση της λαϊκής πολιτοφυλακής σαν τον μόνο θεσμο άμυνας των εργαζομένων και του λαου ενάντια στο φασισμό κι οποιαδήποτε άλλη επιβουλή ενάντια στην εργατική τάξη και το λαο της Κύπρου.

Ενω όμως αρχικά υποστήριζε τη λαϊκή πολιτοφυλακή κάτω απο τον έλεγχο των πολιτών-μελων της στην συνέχεια μίλησε για λαϊκή πολιτοφυλακή κάτω απο τον έλεγχο του κράτους-πέφτοντας στο ίδιο λάθος με την ηγεσία του ΑΚΕΛ - για να εγκαταλείψει το αίτημα εντελως τον τελευταίο καιρο.

Για να διαβάσουμε τέλος στα «Νέα» και τα πιο κάτω ανήκουστα «Μόλις χθες η Ελληνική Κυβέρνηση πληροφόρησε την Κυπριακή ότι αποφασίστηκε η μετάθεση του στρατηγού Κομνηνού ΠΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΕΙ ΤΗΝ ΕΘΝΟΦΡΟΥΡΑ ΚΑΤΑ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΞΙ ΧΡΟΝΙΑ». («Τα Νέα» 21.1.81, η υπο-

γράμμιση δικη μας).

Το πρόβλημα λοιπον είναι η απότομη αντικατάσταση του «επάξιου» αρχηγού της εθνοφρουρας! Κανένα άλλο πρόβλημα Κατα τα άλλα η εθνοφρουρα υπηρετεί πιστα το Κυπριακό λαο».

Σίγουρα η εθνική φρουρα στελεχωμένη με Ελλαδίτες αξιωματικούς είναι αμφίβολης εμπιστοσύνης έστω και για να προστατέψει τα στοιχειώδη συμφέροντα του κυπριακού κράτους. Δικαιολογούνται όμως οι ηγέτες της αριστερας να καταπιάνονται με το θέμα απο τη σκοπία του κράτους;

Απο τη σκοπία του εργατικού κινήματος η απάντηση στο ζήτημα της άμυνας είναι η δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής κάτω απο τον έλεγχο των ιδίων των μελων της, με λίγα λόγια κάτω απο τον έλεγχο του εργατικού κινήματος. Κι αυτό είναι το αίτημα που πρέπει να προβάλλει και να υλοποιήσει η αριστερα στην Κύπρο.

Η κάθε συνοικία πρέπει να οργανωθεί στρατιωτικά εκκλώντας τους υπεύθυνους της στους οποίους πρέπει να δοθούν μια σειρά απο αρμοδιότητες κι ευθύνες. Με τούτο τον τρόπο οι αξιωματικοί θα βρίσκονται κάτω απο τον συνεχή λαϊκό έλεγχο.

Απο ένα τέτοιο σώμα πρέπει να εκλείψει κάθε εθνικιστική προπαγάνδα και προκατάληψη. Ο θεσμος αυτός πρέπει τέλος να έχει στόχο να επεκταθεί και ν' αγκαλιάσει και τη μάζα των Τ/Κυπρίων.

Μόνο μιας τέτοιας μορφής λαϊκή πολιτοφυλακή μπορεί να αντιμετωπίσει οποιαδήποτε επιδρομή και να καταπολεμήσει οποιαδήποτε προσπάθεια φασιστικής αναβίωσης και να προασπίσει γενικά τα συμφέροντα του λαου.

Το αίτημα τούτο γίνεται ιδιαίτερα επιταχτικό αυτη την περίοδο της οικονομικής κρίσης των εκλογων και της ένταξης της ταξικής συγκρούσης με τους κινδύνους χτυπήματος των εργατικών διεκδικήσεων.

Η αντικατάσταση μάλιστα του Κομνηνού με τον στρατηγο Μαρκόπουλο που φέρεται σαν παιδι της ακροδεξιάς και του ΝΑΤΟ ίσως να μην είναι τυχαία που γίνεται αυτη την περίοδο. Η απειλή ενάντια στο εργατικό κίνημα και το λαο της Κύπρου δεν προέρχεται λοιπον

μόνο απο τη ντόπια αστική τάξη και τον Ιμπεριαλισμο.

Προέρχεται κι απο την Ελλαδική «αμαρτωλή» δεξιά τις επεμβάσεις της οποίας έχουμε υποστεί πολλές φορές.

Μόνο η άνοδος της αριστερας στην εξουσία στην Κύπρο και την Ελλάδα μπορεί να αποσοβήσει τον κίνδυνο που υπάρχει και εντείνεται για το εργατικό κίνημα.

Το αίτημα για λαϊκή πολιτοφυλακή κάτω απο τον έλεγχο του εργατικού κινήματος πρέπει να αποτελέσει βασικό συστατικό του κοινου μίνιμουμ προγράμματος σοσιαλιστικων αλλαγων και αιτημάτων που τα αριστερα μέλη του ΑΚΕΛ και της ΕΔΕΚ πρέπει να απαιτήσουν απο τις ηγεσίες τους να υιοθετήσουν για να πάει μπροστα η κυπριακή κοινωνία και ο λαος της.

ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑ ΚΑΙ ΦΙΜΩΣΗ

Συνέχεια απο την 1η

Ολοκληρώνεται με την οργάνωση ομάδων φανατισμένων νεαρων για να βρίζουν τυχον «επικίνδυνους» ομηλητες.

Στην ίδια την συνδιάσκεψη παρουσιάζονται δυο μονοσέλιδα έγγραφα γεμάτα αοριστολογίες και ευχολόγια και διαβάζονται απο δυο νεαρους συναγωνιστες αγνωστους στη κομματική βάση. Ενας σύνεδρος καταγγέλλει τη Συνδιάσκεψη σαν αντιακταστατική και πρόχειρα οργανωμένη και ζητα να επανέλθει η επιτροπή που εκλέχτηκε στη προηγούμενη συνδιάσκεψη για να εξασφαλιστεί η ενότητα του κόμματος μέχρι τις εκλογες και ακολούθως να οργανωθεί σωστα μια νέα Επαρχιακή Συνδιάσκεψη. Η εισήγηση απορρίπτεται χωρίς συζήτηση.

Ο Γραμματέας της Επιτροπής Πόλης ζητα να γραφτεί στον κατάλογο ομιλητων. Στην αρχη ο Επαρχιακός Γραμματέας τον δέχεται μετα αλλάζει γνώμη. Έτσι ένας σημαντικός γνώστης των καταστάσεων φιμώνεται.

Ο σ. Γιάννης Σαγιας θέτει στη Συνδιάσκεψη το θέμα της αλλοίωσης της σύνθεσης της ΕΕ. Ο Πρόεδρος του Κόμματος επιβεβαιώνει οτι ο ίδιος ζήτησε την παραίτηση μέλους της. Ο σ. που παραιτήθηκε, μπουχτισμένος σιωπα, και δίνεται η εντύπωση πως έχει κάτι να κρύψει. Στη πραγματικότητα το μόνο που έχει να κρύψει είναι την πικρία και την αγανάκτηση του για το κατάντημα του κόμματος.

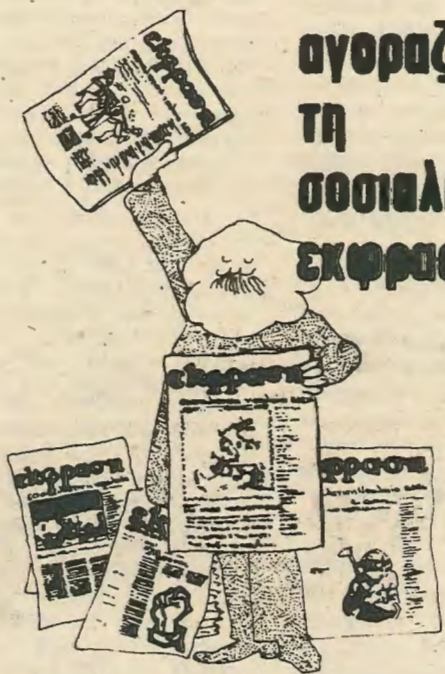
Αρκετοι σύντροφοι προσπαθουν να κάμουν κριτική για τη λειτουργία της Επαρχιακής Οργάνωσης και κατηγορούνται απο το προεδρείο οτι είναι βαλτοι και αντιμετωπίζουν τις οργανωμένες ομάδες τραμπούκων που τους φωνάζουν να φύγουν όσοι διαφωνουν. Το Προεδρείο απαγορεύει αλλη συζήτηση και δηλώνει πως θα επιτρέψει συζήτηση «μόνο πάνω στο εθνικό θέμα». Πολλα στελέχη αντιδρουν αποχωρώντας απο τη συνδιάσκεψη.

ΠΥΡΡΕΙΑ ΝΙΚΗ

Σε λίγα λεπτα ολα τελει-

ώνουν: Κριτική, εκλογες τα πάντα. Η κομματική γραφειοκρατία νίκησε ποδοπατώντας το κόμμα και τις αρχες του....

Η επικράτηση της γραφειοκρατίας ήταν αναπόφευκτη. Στη διάθεση της είχε εμμισθους, αυτοκίνητα, το ψέμα, τη διαστρέβλωση και τη συκοφαντία. Ομως η «νίκη» της είναι ίσως η τελευταία. Για να την πετύχει αναγκάστηκε να ξεχαρβαλώσει τον κομματικό μηχανισμό, να απογοητεύσει τα καλύτερα στελέχη της Πάφου, να εκτεθεί ανεπανόρθωτα μπροστα στο κομματικό σύνολο. Απο την αλλη η πάλη και η κριτική των καλύτερων αγωνιστων βάζουν τη βάση για πιο αισιόδοξες προοπτικές. Η αντίσταση στην αυθαιρεσία της γραφειοκρατίας παίρνει πια Παγκύπριο χαρακτήρα. Μέσα απ' αυτη την αντίσταση ατσαλώνονται οι τίμιοι μαχητες του σοσιαλισμου και προετοιμάζονται για τον αγώνα που η γραφειοκρατία έχει εγκαταλείψει για το χατήρι μιας πρόσκαιρης και ροσκοπικής επικράτησης.

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση

σοσιαλιστική

εκφραση

Η Σοσιαλιστική Έκφραση διατίθεται στα Γραφεία της :
Σ.Ε. Θεοκρίτου 6Ε Λευκωσία και στα περιπτερα.
Τηλ. 61553

Σοσιαλιστική Έκφραση
Τ.Κ. 5475 Λευκωσία
ΤΙΜΗ 75 μιλς
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικό: £2.600
Εξωτερικό:
Ελλάδα: £4.500
Ευρώπη: £5.100
Αμερική: £6.500